

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den zweiten Tag des Neujahrsfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1897

תלפמ סוסמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12180](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12180)

hebet euch, Pforten der Welt, daß eingehe der König der Ehre! Wer ist der König der Ehre! Gott, der Mächtige und Starke! Gott, der Stark ist im Kampfe!

Erhebet, Thore, euer Haupt! erhebet es, Pforten der Welt; daß eingehe der König der Ehre; Wer ist das, der König der Ehre? — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, der ist der König der Ehre! Selah!

פְּתַחְי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאֵשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פְתַחְי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

Beim Hineinstellen der Thora in die heilige Lade.

וּבְנַחְהָ יֹאמֶר שִׁיבָה יְיָ רַבְּבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה לְמַנוּחָתֶךָ אֶתָּה נֶאֱרוֹן עֲזֶךָ: כַּהֲנִיף יִלְבָּשׁוּ צַדִּיק וְחַסִּידֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ אֵל תֵּשֵׁב פָּנָי מִשִּׁיחָךָ: כִּי לָקַח מִזֶּבֶעַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל־תִּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֶׁר: דְּרֻכֶיהָ דְרֻכֵי נֹעַם וְכָל גְּתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הֲשִׁיבוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמֵּינוּ בְּקָדְםָ: כַּסִּף טוֹמֵר סֵלָה קָדִים.

תפלת מוסה

מסלה לש"ץ מנלל במסלת המסור.

וַעֲתָה יִגְדֹלְנָא כַּח אֲדָנִי בְּאֶשֶׁר הִפְרַתָּ לֵאמֹר: זָכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִשָּׂה: וְתִפְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי־בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מְלַכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזֶמַן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאָמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבִי גִדְל לְאַלְהוּתֵי:

C אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַתָּה יְיָ יֵעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל

*) Uebersetzung siehe oben im Abendgebete.

חֲסִדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפִּיץ בְּחַיִּים וְכֹתֵבנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אֲבֹרָהּם:
אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנֵי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל
עַפְרָה. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֲב הַרְחַמִּים. זוֹכֵר יְצוּרֵיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְרוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְרוֹשׁ. וְקְרוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְלָלוּךָ סְלָה:

וּבְכֵן תֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל מַעֲשֵׂיךָ.

וְאִימְתֵךְ עַד־כָּד־מֵה־שִׁבְרָאֲתָה. וַיִּירָאוּךָ כָּד־

הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּד־הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ כָל־

אֲגָדָה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלֵם. כְּמוֹ

שִׁדְעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ עֵז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה

בְּיָמֶיךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַד־כָּל־מֵה־שִׁבְרָאֲתָה:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ. תְּהַלְלֶה לִירְאֵיךָ.

וּתְקַוֶּה לְדוֹר־שִׁיךָ. וּפְתַחֲחוּז־פֶּה לְמִיחֲלִים לְךָ. שְׁמַחָה

לְאַרְצֶךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ. וְצַמִּיחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ.

וְעַרִיכַת נֵר לְבֵן־יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָךָ. בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ. וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ

וּנְחִסִּידִים בְּרִנָּה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ־פִּיהָ. וְכָל־

הַרְשָׁעָה כְּלָהּ בְּעֵשֶׂן תִּכְלָהּ. כִּי תֵעָבִיר מִמִּשְׁלַת
זְרוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אֹתָהּ יי לְבַדָּךְ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. בְּכַתּוּב
בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ: יִמְלֹךְ יי קְעוּלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר
וְדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאִין אֱלוֹהֵי מַבְלְעֵדֶיךָ.
בְּכַתּוּב וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ
נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי
לְעַבְדוֹתֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַזְּכוּרוֹן
הַזֶּה יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ. וְכָר לִיציאת מצרים:

Aber um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden, und können nimmer thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt, dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heiligthume.

Möge es dein Wille sein, Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, allerbarmender Welten-

וּמִפְּנֵי חַטָּאינוּ נִגְלִינוּ
מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל
אַדְמַתֵּנוּ. וְאִין אֱלֹהֵינוּ
יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שִׁמְךָ עָרִיו. מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלְחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ. יְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלִּדְ רַחֲמֶיךָ.

herr, daß du wiederkehrst und dich erbarmest über uns und über dein Heiligthum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstellst in seiner Größe und Herrlichkeit.

Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern, und einige die zersplittert sind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, in Subel einziehen, und in Jerusalem, in deinen heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung und die Wuffaphopfer nach ihrer Regel. Und das Wuffaphopfer für diesen Tag des Gedächtnisses wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundlichkeit, nach deinem Gebote und Willen, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit und geschrieben steht:

Im siebenten Monate am ersten Tage des Monats soll die Verkündigung des Heiligen sein bei euch; keinerlei Arbeit sollet ihr da verrichten; ein Tag des Posaunenschalles

שָׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל
מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וּתְבַנֶּהוּ מְהֵרָה וּתְגַדְּלֵה
כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ. גְּלֵה
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה
וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי
כָּל חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם וּנְפֹצֵתֵינוּ כְּנֶסֶם
מִיַּרְכְּתֵי אֲרָץ. וְהִבִּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם
וְאֶת מוֹסֵף יוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה
גַּעֲשֵׂה וּנְקַרֵּיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוֹת רְצוֹנְךָ
כְּמוֹ שְׂכָתְךָ בְּתַעֲלִינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ. מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר:
וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד
לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם. כָּל מְלֶאכֶת עֲבוּדָה
לֹא תַעֲשׂוּ. יוֹם תְּרוּעָה

soll es sein bei euch. Ihr solltet bereiten ein wohlgefälliges Opfer dem Herrn, einen Stier, junges Rind; einen Widder; Schafe, einjährige, sieben, ohne Fehl, und dazu die gehörige Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift; drei Zehnthteile für den Stier, zwei Zehnthteile für den Widder, und ein Zehnthteil für das Schaf, und Wein zum Trankopfer; zwei Böcke zur Versöhnung; und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

מלבד Außer dem Opfer für den Neumond und seiner Mehlgabe und dem täglichen Opfer und seiner Mehlgabe und ihrem Trankopfer nach Recht und Gebühr, ein wohlgefälliges Feueropfer dem Herrn.

עלינו Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerhaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er —

מוספה ליום ב' דר"ה

יְהִי־לָכֶם׃ וְעֲשִׂיתֶם עֲדָה
לְרִיחַ נִיחַח לַיְי פֶּר בֶּן־בֶּקָר
אַחַד. אֵיל־אֶחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵי הֵם
כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
לְפָר. וּשְׁנַי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל.
וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ. וַיֵּין כְּנִסְכוֹ.
וּשְׁנַי שְׁעִירִים לְכֶפֶר וּשְׁנַי
תְּמִידִים כֹּהֲלִכְתָּם׃ מִלֶּבֶד
עַל־תֵּהֱחֹדֵשׁ וּמִנְחָתָהּ. וְעַל־תֵּה
הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵיהֶם
כַּמִּשְׁפָּטִים לְרִיחַ נִיחַח אֲשֶׁה
לַיְי׃

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֶדְרוֹן הַכּוֹל.
לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שָׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת
וְלֹא שָׁמְנוּ כַּמִּשְׁפָּחוֹת
הָאֲדָמָה שָׁלֹא שָׁם חֻלְקָנוּ
כִּהֶם וְגוֹדְלָנוּ כְּכֹל־הַמוֹנִם׃
וְאִנְחָנוּ כַּזֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא

der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben und seine Macht waltet in den höchsten Höhen! Er ist unser Gott und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König und Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten und Keiner sonst.“

ly Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilget; wie du vervollkommnest die Welt und sie verklärst im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir bekehren, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwöret jede Zunge!

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm und nehmen über sich einstimmig und einmüthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches; dann regie-

שהוא נוטה שמים ויוסד
ארץ ומושב יקרו בשמים
ממעל ושכינת עזו בנבחי
מרומים: הוא אלהינו אין
עוד. אמת מלכנו אפס
זולתו ככתוב בתורתו
וידעת היום והשבת אל
לבבך כי יי הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו
לראות מהרה בתפארת
עזך להעביר גלולים | מן
הארץ. והאלילים כרות
יברתו וזלת קן עולם במלכות
שני. וכל בני בשר יקראו
בשמך להפנות אליך כל
רשעי ארץ. יפירו וידעו כל
יושבי תבל כי לך תכרע
כדברך תשבע כל לשון:
דפניך יי אלהינו יברעו
ויפולו. ולכבוד שמך יקר
יתנו. ויקבלו כלם את עול
מלכותך. ותמלוך עליהם

rest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!“

Und so heißt es da: „Er schauet kein Unglück in Jakob, und sieht kein Mißgeschick in Israel, Gott, sein Herr ist mit ihm, und Jubelklang der Könige bei ihm.“ Und es heißt da: „Er war König in Beshurun, als sich sammelten die Häupter des Volkes alle zusammen die Stämme Israels.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott gehört das Reich, er herrschet über die Nationen!“ Und so heißt es da: „Gott ist der Welten König, er kleidet sich in Pracht und Majestät, er kleidet sich in seine Macht, er gürtet sich und fest steht die Welt, und wanket nicht.“ Und es heißt da: „Erhebet, ihr Thore, das Haupt; erhebet euch, ihr Pforten der Welt, daß einziehe der König der Ehre? Wer ist der König der Ehre? Gott, der Starke und Gewaltige, Gott ist der Starke im Kampfe; Erhebet ihr Thore, euer Haupt, erhebet es, Pforten der Welt, daß einziehe der

מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי
הַמְדְּכוֹת שֶׁלָּךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי
עַד תִּמְלֹךְ וְאֶכְבֹּד: כְּכַתוּב
בְּתוֹרָתְךָ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וָעֶד:

וְנֹאמֵר. לֹא הָבִישׁ אֶזְרוֹן
בְּיַעֲקֹב. וְלֹא רָאָה עֵמֶךְ
בְּיִשְׂרָאֵל. יי אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ
וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֹאמֵר.
יְיָ הוּא בִּישְׂרוּן מֶלֶךְ בְּהַתְּאַסְּפָה
רָאשֵׁי עָם. יַחַד שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל: וּבְדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ
כְּתוּב לֵאמֹר. כִּי לֵי
הַמְּלוּכָה וּמֹשֶׁל בְּגוֹיִם:
וְנֹאמֵר. יי מֶלֶךְ גִּבּוֹר לְבָשׁ
לְבָשׁ יי עֵז הַתְּאֹזֵר אֶת
תְּכוּן תֵּבֵל כֹּל תְּמוּט:
וְנֹאמֵר. שְׂאוּ שַׁעְרֵי
רָאשֵׁיכֶם. וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם. וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יי עֲזוּז
וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה:
שְׂאוּ שַׁעְרֵי רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ

der die S
und d
auf ih
Herrlich
Himmel
waltet
Er ist
sonst ;
unser
Keiner
So
seiner
nimm
ist der
auf der
sonst."

ly
unser
dich et
deiner
lichkeit
Gräue
und all
wie du
und sic
Allma
Fleisch
Name
sich zu
bewoh
nen,
jedes
Zung
Bo
Herrn
und
Name
und
über
müth
schaft

König der Ehre; wer ist das der König der Ehre? Gott Zebaoth, der ist der König der Ehre, Selah!" Und durch deine Diener, die Propheten, steht geschrieben: „Also spricht Gott, der König Israels und sein Erlöser, der Gott Zebaoth. „Ich bin der Erste, ich bin der Letzte, außer mir ist kein Gott!" Und so heißt es da: „Es ziehen hinauf die Erlöser auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Edoms. Da gehöret Gott das Reich!" Und es heißt da: „An dem Tage — da ist Gott der König über die ganze Welt! an dem Tage — da ist Gott der Einige, und sein Name der Einige! Und in deiner Gotteslehre steht geschrieben: „Höre Israel, Gott unser Herr ist der einzige einzige Gott!"

Unser Gott, Gott unserer Väter: regiere du über die ganze Welt in deiner Herrlichkeit, erhebe dich auf der ganzen Erde in deiner ganzen Erde in deiner Majestät, und erscheine Allen, die da wohnen auf dem Erdenrunde, in deiner Macht, in deiner Pracht, in deiner Glorie! Auf daß wisse jedes Geschöpf, daß du es hast geschaffen, und jedes Gebilde erkenne, daß du es hast gebildet, und was nur Obem hat in sich, es gestehe und bekenne: Gott, der Gott Israels, das ist der Weltenherr und sein Reich und seine Herrschaft geht über Alles! Heilige uns in deinen Geboten, gib uns unseren

הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד. יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סֵלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר.
כֹּה אָמַר יי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וּנְאֻלוּ יי צְבָאוֹת. אֲנִי רֵאשׁוֹן
נְאֻנִי אַחֲרוֹן. וּמִבְּלַעְדֵי אֵין
יְהוִים: וּנְאֻמַּר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹשׂ אֶת הַר
עֲשׂוּ וְהוֹתָה לִי הַמְּלוּכָה:
וּנְאֻמַּר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל-
כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה
יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי
אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ
עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכֹבֹדְךָ וְהַנְּשֵׂא
עַל כָּל-הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּהַר
גְּאוֹן עֲזָךְ עַל-כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ
וַיַּדַע כָּל-פֶּעִיל כִּי אַתָּה פֹּעֵלְתוֹ
וַיִּבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יְצִרְתּוֹ.
וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפְסוֹ יי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה: קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהִנֵּן

vollen Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns in deiner Güte und erfreue uns mit deinem Heile! Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrhaftigkeit, denn du bist Gott in Wahrheit, und dein Wort ist Wahrheit und besteht ewiglich! Gelobt seist du, Gott, Herr der ganzen Welt, der da heiliget Israel und den Tag Gedächtnisses.

אתה Du gedenkest Alles, was geschehen ist seit Ewigkeit, und hältst in steter Beachtung alle Gebilde der Vergangenheit. Vor dir ist offenbar alles Verborgene, und die ganze Fülle von Geheimnissen vom ersten Anfange an. Da ist kein Vergessen vor dem Throne deiner Herrlichkeit, und Keines verborgen, vor deinem allsehenden Blicke. Du gedenkest alles Geschaffene, und kein Gebilde ist dir entgangen. Alles ist offenbar und bekannt vor dir, Gott, unser Herr; du schauest und blickest bis an das Ende aller Zeiten. Denn du hast selber das Gesetz gegeben, danach Jegliches wird bedacht, was nur Geist und Lebensseele hat in sich, und Jegliches in Erinnerung kommt, was nur je geschehen ist, die ganze Fülle von Schöpfungen bis in das Unendliche. Vom Unbeginne an hast du uns das bekannt gemacht, und es von jeher geoffenbaret. Es ist das der Tag, an dem du einst das Schöpfungswerk begonnen, der Tag des Gedächtnisses zur Erinnerung an den ersten Weltentag. Das ist so Gesetz in Israel, ist Gottes Recht so in Jakob Da

חלקנו בתורהך. שבענו מטובך ושמתנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה לאהים אמת ודברך אמת וקים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניך נגלו כל תעלמות והמוץ נסתרות שמבראשית. אין שכחה לפני כסא כבודך. ואין | נסתר מנגד עיניך. אתה זוכר את כל-המפעל. וגם כל-היצור לא נכחד ממך. הכד גלוי וידוע לפניך יי אלהינו. צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי תביא חק וזרון להפקד כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמוץ בריות לאין תכלית. מראשית בואת הודעת. ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלת מעשיך וזרון ליום ראשון. כי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב:

Rönig
der S
Zebao
Ehre,
Diener
geschri
der R
Erlöse
„Sch
Lezte,
Und f
hinanf
Zion,
birge
das D
„An
der R
an de
der
der
Gotte
„Hör
Herr
Gott!
היגו
Väter
Welt
hebe
in de
Majest
da wa
in dei
in de
jedes
schaffen
daß
was
gestehe
Gott
herr u
schaft
in dei

wird über Völker und Länder das Recht gesprochen, wo das Schwert und wo der Friede, wo der Hunger und wo die Fülle walten solle; und alle Schöpfungen werden da bedacht, die zum Leben, die zum Tode. Wer wollte da wohl dem Geschehe entgehen, wo alles Gebilde kommt in Erinnerung vor dir, des Menschen Thun und seine Bestimmung, des Mannes Schritt und Tritt, des Menschen Sinnen und Trachten und das Triebwerk, das ihn treibt? Wohl dem Menschen, der da an dich nicht vergift und dem Menschenkinde, das in dir hat seine Festigkeit und Stärke. Denn die dich suchen und dir nachgehen, kommen nie zum Falle, und die werden nicht beschämt, die auf dich gehofft. Was geschehen ist, kommt in Erinnerung vor dir, und unser Aller Thun erforschest du, und prüfest du. So hast du Noah einst in Liebe wohl bedacht, ihn gewahret mit einem Worte des Heiles und des Erbarmens, als du gebracht die Wasserfluth, zu verderben alles Fleisch ob der Boshaftigkeit ihres Thuns und Treibens. Da kam sein Gedächtniß, Herr, vor dich, und du hast gemehret einen Samen wie den Staub

ועל המדינות בו יאמר איזו
 לחרב. ואיזו לשלום. איזו
 לרעב. ואיזו לשובע ובריית
 בו יפקדו. להזכירם להיים
 ולמות. מי לא נפקד כהיום
 היום. כי זכר כל היצור
 לפניך בא. מעשה איש
 ופקדתו. ועלילות מצעדי
 גבר. מהשבות אדם
 ותחבולותיו ויצרי מעללי
 איש. אשרי איש שלא
 ישכח ובן אדם יתאמץ
 בד. כי דורשיך לעולם לא
 יכשלו. ולא יכלמו לנצח
 כל החוסים בד. כי זכר כל
 המעשים לפניך בא ואתה
 דורש מעשה כלם: וגם
 את נח באהבה וזכרת.
 ותפקדהו בדבר ישועה
 ורחמים. בהביאך את מי
 המבול לשחת כל בשר
 מפני רוע מעלליהם. על כן
 זכרנו בא לפניך יי אלהינו
 להרבות זרעו בעפרות

der Erde, und seine Sprößlinge wie den Sand am Meere. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott gedachte an Noah und an alles Thier und alles Vieh, welches war mit ihm in der Arche, und Gott ließ ziehen einen Wind über die Erde und es stillten sich die Wasser.“ Und so heißt es da: „Gott hörte ihr Klagen und ihre Seufzer und Gott gedachte an seinen Bund mit Abraham, mit Isaak und mit Jakob.“ Und es heißt da: „Ich gedenke meines Bundes mit Jakob, und auch meines Bundes mit Isaak und mit Abraham will ich gedenken, und das Land bedenken.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: Ein Gedächtniß hat er gestiftet für seine Wunderthaten, gnädig und allerbar-mend ist Gott!“ Und es heißt da: „Brot und Nahrung gibt er seinen Frommen, gedenket ewiglich seines Bundes.“ Und es heißt da: „Er gedachte ihnen seines Bundes, und es gereuete ihn nach seiner unendlichen Guld und Milde!“ Und durch deine Diener, Propheten, steht geschrieben: Gehe hin und rufe aus vor den Ohren von ganz Jerusalem, sprich — also spricht Gott: „Ich gedenke dir die Liebe deiner Jugend,

תכל. וְצִאֲצֵאוּ כְּחוּל הַיָּם.
כְּכַתּוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיִּזְכּוֹר
אֱלֹהִים אֶת נַח. וְאֶת כָּל-
הַחַיָּה וְאֶת כָּל-הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה. וַיַּעֲבֵר
אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ
הַמַּיִם: וַנֹּאמֶר. וַיִּשְׁמַע
אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם. וַיִּזְכּוֹר
אֱלֹהִים אֶת-בְּרִיתוֹ אֶת
אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת
יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר וַזְכַּרְתִּי אֶת
בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי
יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי
אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:
וְכַד בְּרִי קָדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר
זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן
וְרַחוּם יי: וַנֹּאמֶר. מָרָף נָתַן
לִירְאָיו. יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
וַנֹּאמֶר. וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ
וַיִּנְחַם כְּרַב הַסְּדָיו: וְעַל יָדֵי
עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב
לֵאמֹר. הִלֵּךְ וּקְרָאתָ בְּאָזְנֵי
יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר. כֹּה אָמַר יי
זְכַרְתִּי לָךְ וְחָסַד נְעוּרֶיךָ

wird in
das Re
Schwer
wo der
Fülle
Schöpf
die zun
Wer w
schide e
bilde fo
dir, de
seine B
Schritt
schen S
das Tr
Wohl
an dich
Mensch
seine
Denn
nachgeh
Falle,
schämt,
geschehe
vor dir
erforsch
So hat
wohl b
einem
des Erb
die Wa
alles F
feit ihr
Da kan
vor did
einen

die Herzensinnigkeit, mit der du einst in deinem Brautstande mir bist nachgegangen in ein wüstes Land, wo keine Saat war.“ Und es heißt da: „Ich gedenke an meinen Bund mit dir in deiner Jugendzeit und halte meinen Bund mit dir in Ewigkeit.“ Und es heißt da: „Ist Ephraim mir ein theurer Sohn, ein Kind der Lust und Liebe? Wo ich von ihm rede, wie ich seiner nur gedenke, regt sich mir das Herz im Leibe vor innigem Erbarmen — spricht Gott.“

Unser Gott, Gott unserer Väter! gedenke unser zum Guten, und laß deine väterliche Obhut walten über uns, daß wir zum Heile und zum Erbarmen bedacht sein mögen vor dir in deinen Himmelsräumen. Gedenke uns, Gott unser Herr, den Bund und die Gnade und den Schwur, den du unserem Vater Abraham hast zugeschworen auf dem Berge Moriah, und möge dir stets gegenwärtig sein das Opfer, das er dir hat gebracht, als er Isaak, seinen Sohn hat gebunden auf dem Altare, und all sein Erbarmen hat bezwungen, um deinen Willen zu vollziehen mit einem ungetheilten Herzen. So möge nun auch dein Erbarmen bezwingen deinen Zorn über uns;

אָהַבַת כָּל־לֹזְתֶיךָ. לְכַתֶּךָ
אֲחֵרֵי בַמִּדְבָר בְּאֶרֶץ לֹא
זְרוּעָה: וְנֹאמַר. וְזָכַרְתִּי אֲנִי
אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ בִּימֵי
נְעוּרֶיךָ וְהִקִּימוּתִי לְךָ בְּרִית
עוֹלָם: וְנֹאמַר הֲבֵן יֶקִיד לִי
אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שְׁעֵשׂוּעִים
כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ
עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לֹד
רַחֵם אֶרְחַמְנוּ נָאִם יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
וּפְקִדְנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם
וְזָכַר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת
הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת
הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְרָהָם אָבוֹנֵנוּ בְּהַר
הַמֹּרִיָּה. וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ
עֲקָדָה שְׁעֵקֶד אֲבָרָהָם אָבוֹנֵנוּ
אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גֵּב הַמִּזְבֵּחַ
וּכְבֹּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלִבְבֵי שָׁלֹם. כֵּן יִכְבְּשׁוּ
רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ מֵעַלְיֵנוּ

in deiner unendlichen Güte wolltest du allen Groll und Grimm abwenden von deinem Volke, von deiner Stadt, von deinem Erb' und Eigenthume, auf daß an uns in Erfüllung gehe, Gott unser Herr, das Wort, das du hast verheissen in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie er es gehört hat aus dem Munde deiner Herrlichkeit, wie es gesprochen worden: „Ich werde ihnen gedenken den Bund von ehedem, als ich sie geführet aus dem Lande Egypten vor den Augen der Völker, auf daß ich ihnen ein Gott sei — ich bin der Herr!“ Denn du bist es, der gedenket alles Vergessene von Ewigkeit her, und vor dem Throne deiner Herrlichkeit da ist gar kein Vergessen! So mögest du die Opferung Isaak's heute seinen Kindern in Barmherzigkeit gedenken. Gelobt seist du, Gott, der da gedenket den Bund.

אתה Du hast in einer Wolke dich geoffenbaret in deiner Herrlichkeit vor deinem heiligen Volke, um mit ihnen zu reden. Vom Himmel hast du hören lassen deine Stimme, und dich geoffenbaret vor ihnen im lichten Nebel. Die ganze Welt, die zitterte vor dir, und die Schöpfungen der Urwelt erbebeten vor dir, als du dich geoffenbaret hast, Herr, auf dem Berge Sinai, zu lehren dein Volk die

ובטובך הגדול ישוב חרון
אפך מעמך ומעירך
ומנחלתך וקיום לנו יי אלהינו
את הדבר שהבטחתנו
בתורתך על ידי משה
עבדך מפי כבודך באמור:
וזכרתי קהם ברית ראשנים
אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני יי: כי
זוכר כל הנשכחות אתה
הוא מעולם ואין שכחה
לפני כסא כבודך. ועקדת
יצחק לזרעו היום ברחמים
תזכור: ברוך אתה יי זוכר
הברית:

אתה נגלית בענן כבודך
על עם קדשך לדבר עמם.
מן השמים השמעתם קולך
ונגלית עליהם בערפלי טהר
גם העולם כלו חל מפניך
ובריות בראשית חרדו
ממך בהגלותך מלכנו על
הר סיני ללמד לעמך תורה

die S
du ein
mir k
wüfste
war.“
g e d e
mit d
und k
dir in
da :
theuer
Luft u
ihm r
g e d e
Herz
Erbar
הינו
ferer
Guten
Obhut
wir z
barme
dir in
Geden
den B
den S
Vater
ren a
und m
sein d
gebrad
Sohn
Altare
hat k
Willen
ungeth
nun a
zwingt

Gotteslehre und das Gesetz, und sie hast hören lassen die ganze erhabene Pracht und Majestät deiner Gottesstimme und dein heiliges Wort aus den Feuerflammen. Unter Donner und Blitz hast du dich ihnen geöffnet, und beim Schall des Schofars bist du ihnen erschienen. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Und es war am dritten Tage, als es war Morgen worden, da war Donner und Blitz und schweres Gewölke auf dem Berge, und der Schall des Schofars war sehr stark, und es zitterte alles Volk im Lager.“ Und so heißt es da: „Es ward der Schall des Schofars immer stärker, Moses redete und Gott stimmte ein mit lautem Schall.“ Und es heißt da: „Alles Volk sahen die Wetterstimmen und Feuerflammen, des Schofars Schall, den rauchenden Berg; und wie das Volk das sah, wichen sie zurück und stellten sich von ferne.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott steigt auf unter Posaunenklang, Gott und des Schofars Schall.“ Und es heißt da: „Mit Trompeten und des Schofars Schall jubelt vor Gott dem Weltenkönig.“ Und es heißt da: „Blas set am Neumond den Schofar, am Vollmond, am Tage un-

ומצות ותשמיעם את הוד קולך. ודברות קדשך מלהבות אש בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת. ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר יהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: ונאמר. וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק: ובדברי קדשך כתוב לאמר עליה אלהים בתרועה יי בקול שופר: ונאמר בהצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ונאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום

seres Festes: denn so ist es
 Gesez in Israel, so Gottes
 Recht in Jakob." Und so heißt
 es da: „Lobet Gott in seinem
 Heiligthume! Lobet Gott in der
 Beste seiner Macht, lobet ihn
 nach seiner Wunderkraft, lobet
 ihn nach seiner vollen Größe!
 Lobet ihn mit des Schofars
 Klang, lobet ihn mit Harf' und
 Zither! Lobet ihn mit Pauken
 und Reigen, lobet ihm mit
 Saiten und Schalmeyen! Lobet
 ihn mit klingendem Geläute,
 lobet ihn mit klingendem Schalle!
 Was nur Odem hat, das lobe
 Gott! Hallelujah!" Und durch
 deine Diener, die Propheten,
 steht geschrieben: „Alle, die ihr
 die Welt bewohnet, die ihr auf
 Erden weilet — wenn das
 Banner waltet auf den Bergen,
 werdet ihr es sehen; wenn des
 Schofars Klang erschallet,
 werdet ihr es hören!" Und
 heißt da: „An dem Tage, da
 wird der große Schofar er-
 schallen, und es kommen die
 Verlorenen.. im Lande Aschur,
 und die Verbannten im Lande
 Mizraim, und beugen sich vor
 Gott auf seinem heiligen Berge
 in Jerusalem!" Und es heißt da:
 „Gott erscheinet über sie, wie
 ein Blitz fährt hin sein Pfeil,
 und Gott der Herr läßt den
 Schofar erschallen, und zieht

חַגְנוּ. כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
 מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֹאמֵר
 הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ
 הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עִזּוֹ: הַלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרוֹתָיו הַלְלוּהוּ בְּרַב
 גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר
 הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּבְנֹזֵר:
 הַלְלוּהוּ בְּתִפְאוֹת חוֹל הַלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעֵנַב: הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל
 הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ הַלְלוּיָהּ:
 וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
 כָּתוּב לֵאמֹר כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל
 וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ כְּנַעַן גַּם הָרִים
 תִּרְאוּ וְכִתְּקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ:
 וְנֹאמֵר וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
 יִתְּקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבְכֹחוֹ
 הָאֲבָרִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר
 וּבְנִדְחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְהִשְׁתַּחֲוּ לַיְיָ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
 בִּירוּשָׁלַיִם: וְנֹאמֵר וַיִּי עֲלֵיהֶם
 יִרְאָה וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ וְאֲדָנֵי
 אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְּקַע וְהִלְךְ

Gotte
 sie h
 erha
 deine
 heilig
 flamm
 Blitz
 offen
 Sch
 schien
 in
 es w
 es
 war
 schwe
 Berg
 Scho
 es zit
 Und
 der
 imm
 und
 Scha
 „All
 stimm
 Sch
 chend
 Volk
 rück
 Und
 steht
 auf
 und
 Und
 peten
 jubel
 könig
 sei a
 em

dahin in Sturmschritt, wie der Sturm aus dem Süden. Gott Zebaoth, der schirmet sie!" — So schirme du dein Volk Israel mit deinem Heile und deinem Frieden!"

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter! laß ertönen die große Posaune, daß sie die Lösung uns zur Freiheit sei! Erhebe das Banner, darum sich sammeln unsere Verbannten! Sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern und die Verstossenen von allen Ecken und Enden der Welt. Führe uns nach Zion, deiner Gottesstadt, in Jubel, und nach Jerusalem, deinem heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit! Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, wie es uns geboten ward in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie er es vernommen aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und es geschrieben steht.

"An eueren Freudentagen, an eueren Fest- und Neumondstagen — da sollet ihr blasen in Trompeten bei eueren Brand- und Schlacht- und Freudenopfern; und es soll euch sein zum Gedächtnisse vor Gott, euerem Herrn. Ich bin Gott euer Herr."

Du bist es, der höret des Schofars Klang der da horchet auf des Jubelhorns

בסערות תימן יי צבאות
יגז עליהם: כן תגן על עמך
ישראל בשלומך:

אלהינו ואלהי אבותינו.
תקע בשופר גדול לחרותנו
ושא גם לקבץ גלותינו
וקרב פזורנו מבין הגוים
ונפוצותינו כנס מירכתי
ארץ. והביאנו לציון עירך
ברגה ולירושלים בית
מקדשך בשמחת עולם
ושם נעשה לפניך את
קרבת חובותינו כמצוה
עלינו בתורתך עד ידי
משה עבדך מפי כבודך
באמור:

וביום שמחתכם
ובמועדיכם ובראשי
חדשיכם ותקעתם
בחצצרת על עולותיכם
ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם. אני
יי אלהיכם: כי אתה שומע
קול שופר ומאזין תרועה

Schall, und keiner ist dir gleich.
Gelobt seist du, Gott, der da
höret den Jubelklang seines
Volkes Israel in Barmher-
zigkeit.

וְאִין הוֹמָה לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשָּׁב אֶת
הָעֲבוּדָה לְדָכִיר בֵּיתְךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה
לָךְ. וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל גְּשֻׁמּוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל גְּסִיף שֶׁבְּכָל־יּוֹם עִמָּנוּ. וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ
וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרָר וְצָהָרִים. הַמְּזוּב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ. וְהִמָּרְחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְפָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכַנּוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וּבְתוֹב לְחַיִּים שׁוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיִּהְלָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל
יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרַתָּנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּזוּב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲהָ
לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם מוֹכָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ כִּי בְּאוֹר
פְּנִיָּךְ גָּתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְשׁוּב בְּעֵינֶיךָ לְכַרְךָ אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ:

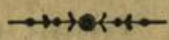
בְּסִפְּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה מוֹכָה נְזָכָר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְ
לְחַיִּים שׁוֹבִים וְלְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשְּׁדוּם:

*) Die Uebersetzung siehe oben im Abendgebet.

dahin
Sturm
Zebaoth
So sch
rael m
nem
להינו
ferer
große
sung u
hebe d
samme
Samm
unter
stoßen
Enden
nach
in Su
deinen
ewiger
wir d
ferer
boten
durch
wie e
Mund
es ge
„W
an en
tagen
in Tr
und
opfer
zum
euerer
euer
Du
Sch
hord

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תודום ונפשי
 בעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים
 עלי רעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
 למען ימינה. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיך.
 הושיעה ימינה וענני: יהי לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניה " צורי וגואלי:
 עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
 יהי רצון מלפניך " אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמוניות: וערכה ל" מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

תפלה לשליח צבור בקור

Man öffnet die heil. Lade. — מתחין הארון

ברוך אתה " אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל
 וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו

בספר החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה " מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע: מכלל חיים
 בחד מוחיה מתים ברחמים רבים סומך נושלים ורופא חולים ומחיר אסורים
 ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך סמית
 ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה " מחיה המתים:

Und nun erheben wir unsere
 Stimme zur Weihe und Heiligung
 deines Namens; denn du bist unser
 Gott der Weltenherr!

Wir verkünden die Würde
 und Weihe des Tages, der so

ובכן לך תעלה קדשה.

כי אתה אלהינו מלך:

וגתגה תקף קדשת

schauerlich und furchtbar ist! — An ihm zeigt sich dein Reich erhaben, auf Gnade gründet sich dein Thron, und huldvoll sitzest du darauf. Wohl bist du es, der da richtet und überführt, der erkennet und der da zeugt, der verzeichnet und der beschließt, der vorträgt und bestimmt; denn du denkst alles, was vergessen schon, du schlägst auf die Denksrolle, die laut den Inhalt selbst verkündet, bestätigt von des Menschen eigener Hand. Da ertönt der Posaune starker Schall, und eine leise dumpfe Stimme gibt sich kund. — Die Engel werden aufgeregt; ergriffen von Angst und Beben verkünden sie: „Siehe da! der Tag des Gerichtes naht!“ Das himmlische Heer selbst wird zu Rechenschaft gezogen, denn vor deinem Richtersthule erscheinen auch sie nicht rein. — Und alle Erdenwaller werden dir, gleich einer Herde Schafe, vorgeführt; wie der Hirt seine Herde überschauet und unter seinem Stabe sie musternd führt, so musterst du, zählst und ordnest, verhängst über alle Seelen,

הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיּוֹם.
 וּבּוֹ תִּנְשֵׂא מַלְכוּתְךָ. וַיִּכּוֹן
 בְּחֶסֶד כְּסֵאֶךָ. וְתֵשֶׁב עָלָיו
 בְּאַמֶּת. אַמֶּת כִּי אַתָּה הוּא
 הַיֵּן וּמוֹכִיחַ וַיּוֹדֵעַ וְעַד.
 וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֵה.
 וְתִזְכּוֹר כָּל הַנְּשָׁכּוֹת.
 וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְּכָרֹת.
 וּמֵאֲלֹו יִקְרָא. וְחוֹתֵם יֵד
 כָּל אָדָם בּוֹ: וּבְשׁוֹפָר נָדוּד
 יִתְקַע. וְקוֹל הַמָּמָה דַּקָּה
 יִשְׁמַע. וּמִלְּאֲכִים יִחְפּוּזוּ.
 וְחִיל וּרְעָדָה יֵאֲחֻזּוּ. וַיֹּאמְרוּ
 הִנֵּה יוֹם הַדִּין: לְפָקוּד עַל
 צָבָא מָרוֹם בְּדִין. כִּי לֹא
 יִזְכּוּ בְּעֵינֶיךָ בְּדִין. וְכָל בָּאֵי
 עוֹלָם יַעֲבְרוּן לְפָנֶיךָ כְּבָנֵי
 מָרוֹן. ^{Worb.} כְּבִקְרַת רוּעָה
 עֲדָרוּ. מֵעֲבִיר צֹאנוּ תַּחַת
 שְׁבִטוֹ. כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר
 וְתִמְנֶה. וְתִפְקוֹד נַפְשׁ כָּל
 חַי. וְתַחֲתוּךָ קִצְבָה לְכָל

נִפְשֵׁי
 שְׂבִימ
 עֲשֵׂה
 יִדְיָךְ.
 וְאֵלֵי:
 אָמֵן:
 מְהֵרָה
 שְׂבִימ
 וְנִיזוֹת:

אֵלֵהי
 הַכֵּל

חַיִּים
 סוֹרִים
 מִמִּית

ובכן
 Stimm
 deines
 Gott
 W
 und

bestimmest aller Wesen Lebensziel und verzeichnest ihr beschiedenes Geschick.

Am Neujahrstage wird verzeichnet und am Versöhnungstage wird beschlossen, wie viel vergehen und wie viel entstehen sollen, wer fortleben und wer sterben, wer sein Ziel erreichen und wer es nicht erreichen, wer durch Wasser umkommen, wer durch Feuer, wer durch Krieg, wer durch reisendes Gethier, wer durch Hungersnoth, wer durch Ungewitter, wer durch Pest, wer erwürgt, und wer verschüttet werden soll, wer austrafen, wer unstät herumschweifen, wer beruhigt bleiben, wer beunruhigt werden, wer froh sein und wer leiden soll, wer arm und wer reich, wer erniedrigt und wer erhöht werden soll.

Dieu, Gebet und Wohlthätigkeit entfernen das böse Verhängniß.

כי Denn wie dein Name, so dein Lob, schwer zu erzürnen, leicht zur Gnade; denn du verlangst nicht den Untergang des Todesschuldigen, sondern, daß er seinen Wandel verlasse und fortbestehe — ja du wartest ihm sogar bis zu seinem Sterbetage; be-

בְּרִיָּה וְתַכְתּוּב אֶת גְּזֵר דִּינָם :

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּן.
 וּבַיּוֹם צוֹם כְּפִיּוֹר יִחַתְמוּן.
 כַּמָּה יַעֲבְרוּן. וְכַמָּה יִבְרֹאוּן.
 מִי יִחִיָּה. וּמִי יָמוּת. מִי בְּקִצּוֹ.
 וּמִי לֹא בְּקִצּוֹ. מִי בַמַּיִם.
 וּמִי בְּאֵשׁ. מִי בַחֲרָב.
 וּמִי בַחֲיָה. מִי בְרָעַב.
 וּמִי בְרַעַשׁ. וּמִי בַמַּגֵּפָה.
 מִי בַחֲנִיקָה. וּמִי בַסְּקִילָה :
 מִי יִנּוּחַ. וּמִי יִנּוּעַ.
 מִי יִשְׁקַט. וּמִי יִמְרַחֵ.
 מִי יִשְׁלֹו. וּמִי יִתִּיּוֹר.
 מִי יַעֲנִי. וּמִי יַעֲשֶׂר.
 מִי יִשְׁפֹּל. וּמִי יִרוּם :

וְתִשׁוּבָה וְתַפְּלָה ^{קול} וְצַדִּיקָה ^{צום} ^{ממון}

מַעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַגְּזֵרָה :

כִּי כְשִׁמְךָ כֵּן תִּהְיֶה תְּהִלָּתְךָ.
 קָשָׁה לְכַעוֹם וְנוֹחַ לְרַצוֹת.
 כִּי לֹא תַחֲפוּץ בְּמוֹת הַמֵּת.
 כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ וְחִיָּה.
 וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תַּחֲכֶה לוֹ.

lehrt er sich, dann nimmst du ihn sogleich gnädig auf. — Wahrlich! du, der Menschen Schöpfer! du kennst ihre Triebe — sie sind ja Fleisch und Blut! Der Irdische entsteht aus Staub und wird zum Staube, in seiner Seele trägt er selbst den Kampf; er gleicht einem zerbrechlichen Scherben, dem dürren Grase, der welken Blüthe, dem weicheuden Schatten, der schwindenden Wolke, der Dauer eines Athemzuges, gleicht dem fliegenden Staube, einem flüchtigen Traume.

Aber du, o König! bist ein allmächtiges, lebendiges und unvergängliches Wesen!

Ziellos sind deine Jahre, unendlich deiner Tage Dauer, unzählig das Gefolge deiner Majestät, unerforschlich der verborgene Sinn deines Namens; dein Name ist im herrlichsten Einklange mit dir, so wie du mit deinem Namen; und auch uns legtest du deinen Namen bei.

נשׁו Darum thue es, Herr, um deines Namens willen, und heilige deinen Namen an Allen, die ihn heiligen, um der Herrlichkeit deines Namens willen, der gefürchtet und geheiligt ist im Rathe der heiligen Seraphim. Sie heiligen ihn in ihrer Heiligkeit vor Allen, die in den Höhen walten, und in den Tiefen wei-

מוסף ליום ב' דר"ה

אם ישוב מיד תִּקְבְּלוּ :
אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא Vorb.

יִוָּצְרֵם. וְאַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרֵם.
כִּי הֵם בְּשָׂר וְדָם : אָדָם
יִסּוּדוֹ מֵעֶפֶר וְסוּפוֹ לְעֶפֶר.
בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחֲמוֹ. מְשׁוּל
בַּחֲרָם הַנִּשְׁבָּר. כַּחֲצִיר
יָבֵשׁ. וְכִצִּיץ נוֹבֵל. כְּצֵל
עוֹבֵר. וְכַעֲנַן כֹּלֵה. וְכַרוּחַ
נוֹשֶׁבֶת. וְכַאֲבָק פּוֹרֵחַ.
וְכַחֲלוֹם יְעוּף :

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי
וְקַיָּים :

אֵין קִצְבָה לְשָׁנוֹתֶיךָ. וְאֵין
קֵץ לְאַרְדֵי יְמֶיךָ. וְאֵין לְשִׁיעַר
מְרֻבּוֹת כְּבוֹדֶךָ. וְאֵין
לְפָרֵשׁ עֲלוֹם שְׁמֶךָ. שְׁמֶךָ
נִאֶה לָּךְ. וְאַתָּה נִאֶה לְשְׁמֶךָ.
וְשִׁמְנוּ קִרְאֵת בְּשְׁמֶךָ :

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְקִדְשׁ אֶת
שְׁמֶךָ. עַל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּעִבּוֹר
כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַנִּגְעָרִץ וְהַנִּקְדָּשׁ.
כְּסוּד שִׁיחַ שְׂרָפִי קִדְשׁ. הַמְקִדְּשִׁים
שְׁמֶךָ בְּקִדְשׁ. דְּרֵי מַעְקָה עִם דְּרֵי

len. Alle rufen sie dreimal, dreimal: Heilig! In ihrer Heiligkeit! Wie geschrieben steht von der Hand deines Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש קדוש קדוש, Heilig, heilig, heilig, ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

כבודו Seine Herrlichkeit ist voll die Welt! Seine Diener die fragen Einer den Andern: Wo ist die Stätte seiner Herrlichkeit? Und die ihnen gegenüberstehen, die sprechen: Gelobt —

מִמָּה קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוֹשׁ
קְדוּשָׁה בְּקִדְשׁ: כַּכְּתוּב עַל יַד
נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת
מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשֻׁרְתָיו ^{Gemeinde allein.}
שׂוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיךְ מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

ניוסד ע"ס א"ב ונסוף סמוס טכנ"ס אלעזר.

וְחַיּוֹת אֲשֶׁר הִנֵּה מְרַבְּעוֹת בְּפֶא. בְּמֵאֲתַיִם וְחַמִּישִׁים
וְשֵׁשׁ מְכַנִּיפּוֹת בְּפֶא. גּוֹעֲשׂוֹת בּוֹ בְּסוֹכְכֶם פְּגִים בְּפָנִים לְפֶא.
דְּמוֹת רְקִיעַ בְּרֵאשִׁים נְטוּי לְפֶא. הוּא כְּעֵין הַקֶּרֶחַ וּבּוֹ שְׂבִיב
בְּפֶא. וּמִמַּעַל | לְרַקִּיעַ כְּמֵרָאָה דְּמוֹת בְּפֶא. זְעוֹת בְּלִי לְאוֹת
מִחִיל בְּפֶא. ^{Borb.} חֲשׂוֹת בְּרָצוֹא וְשׂוֹב מִרְעִישׂוֹת (כ"ט מְרַעִישׂוֹת)
בְּפֶא טְסוֹת בְּבִזָּה וְלֹא מְזִיזוֹת הוֹד בְּפֶא. יוֹדְעוֹת כִּי כָּל מְקוֹם
לֹא יָכִיל מְקוֹם בְּפֶא:

כֶּף רְגֵל חֲמִשׁ מֵאוֹת עֲשָׂרָה יִשְׂרָה לְפֶא. לַעַת ^{Sem.}
תְּרַשְׁיָנָה לְפֶאָר קוֹפְצוֹת מִתַּחַת לְפֶא. מִתְּעַלְפּוֹת מִפְּחַד רָם
יּוֹשֵׁב עַל בְּפֶא. נִרְאוֹת נוֹשְׂאוֹת וְהֵם נוֹשְׂאוֹת עִם בְּפֶא. סְבִלוֹת
מִתַּחַת | זְרוֹעוֹת עוֹלָם לְפֶא. עֵתִירַת | זוֹ כְּתַעַל תְּרַפִּינָה כְּנֶף
בְּפֶא. פְּשָׁעִים אִם עֲצָמוֹ מְשִׁיקוֹת בְּפֶא. צוֹרֵר כִּי יִסְמִין יִפְרִשׁוּ
עֲגֵן בְּפֶא. קוֹל שׂוֹפֵר לַעַת יַעַל מֵאֲחֹז פְּגִי בְּפֶא. רַחֲמִים יְלִיץ
בְּעַד רְשׁוּמִים בְּפֶא. שׂוֹפֵט אִם יִרְצֶה שְׂבֵת בְּאוֹלָם הַבְּפֶא.
תְּבִנִית תָּם יִפֵּן חֲקוּקָה בְּפֶא. אַרְבַּע חַיּוֹת נוֹשְׂאוֹת וּמְנִשְׂאוֹת
עִם בְּפֶא. ^{Borb.} לְבִלְתִּי לְגַבֵּל | לְמַעַנּוֹ בְּפֶא. עוֹד יִפְצֶה פֶּה
וְיִפְגִיעַ בְּפֶא. זְכוֹר לְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים אֲשֶׁר עִמָּךְ בְּפֶא:

*) Dieser Hymn eignet sich seinem Inhalte nach zu keiner Uebersetzung.

וְאִזְ יִתְרַעַם הַגִּלְגָּל וַיִּתְרַעַשׂ הַכֶּסֶא. וְאֹפֶן לְאֹפֶן וַחֲתָה לְחֲתָה
 וְכְרוּב לְכְרוּב לְעַמַּת כֶּסֶא:

Gemeinde u. Borbeter

בְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם. מְשֻׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה
 לָזֶה אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

„Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo er waltet.“

An der Stätte, wo er waltet wendet er sich zu uns in seiner Barmherzigkeit, und begnadige das Volk, die da einigen seinen Namen Abends, Morgens, alle Tage immer zweimal täglich sprechen sie mit Innigkeit und Liebe: Höre —

Dein Volk strebt sich zur Buße zu vereinen, die getheilten Herzens sind, sich in Dir zu einigen; reinige sie, die Dir in Unschuld mit ungetheiltem Herzen entgegenschlagen; wie des Schofars verschiedene Stimmen sich einen, so auch leite in Einigkeit ihre Herzen. Aus der Reihe der Tage hat er einen erwählet, daß die vergänglichen Wesen an ihm ihrem einigen Schöpfer huldigen, gestützt auf die Frömmigkeit des Urvaters, (Abraham) der der Einzige genannt ward, gelehnt auf die Opfergeschichte des einigen Sohnes (Isaak) und im Vertrauen auf die Frömmigkeit und Redlichkeit des Einzigen (Jakob).

Möge dem Volke gedacht werden seine Einmüthigkeit

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי
 מְמַקְוָמוֹ:

Borbeter u. Gem.

מְמַקְוָמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים
 וַיַּחֲזִן עִם הַמַּיְחָדִים שְׁמוֹ עָרַב
 וּבִקְרָב בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעַמִּים
 בְּאַהֲבָה שִׁמְעַ אֹמְרִים:

Gem.

וְעַמְדָּה תִּלְוֵאִים בְּתַשׁוּבָה
 לְהַתְיַחֵד. שְׁנֵי לְבָבוֹת לָךְ
 כְּאַחַד לְאַחַד. רַחֵץ בְּנִקְיוֹן
 כַּפַּיִם נְשׂוּא לֵב אַחַד. קוֹל
 שׁוֹפָר כְּפֹנֶה כְּפֹנֶה לֵב אַחַד.
 צִיּוֹן שׁוֹפָר פְּשׁוּט פְּשׁוּט לֵב
 אַחַד. פּוֹר יָמִים יוֹצְרוֹ בָּם
 לְבוֹר אַחַד. עוֹבְרִים בּוֹ
 לְהַקְבִּיל פְּנֵי יוֹצֵר אַחַד.
 סְמוּכִים בְּצַדִּיקָת אָב
 הָיָה אַחַד. נִשְׁעָנִים בְּסִבְךָ
 יַחִיד וּמְיֻחָד. מוֹכְטָחִים
 בְּתוֹם וּבְיוֹשֵׁר אָב אַחַד:
 לְהִזְכֹּר לְמוֹ עֲנִית כּוֹל

Gem.

len. M
 Heilig
 schrie
 Prophe
 dern
 וי
 Gott
 ganze
 Herrl
 ברו
 die W
 Einer
 seiner
 gegen
 lobt
 שים
 פא
 ביב
 אית
 (שות
 קום
 לעת
 רם
 לות
 קנה
 שז
 ליי
 פא
 אית
 פה

wenn Du auf dem Richterstuhle sitzest diese Nation zu richten; möge einer aus Tausend hervortreten, für sie Fürsprache zu thun am ersten des siebenten, (Neujahr) wenn gleiches Recht gesprochen wird dem Fremdling sowohl wie dem Eingeborenen; dem Frommen wie dem Frevler wird heute sein Urtheil gesprochen; dessen Thaten aber im Guten und Schlechten die Wage halten, ihm sind noch zehn Tage zur Besserung angesetzt, zehn Tage der Buße; denn Gott hat Wohlgefallen am Begnadigen. Stets steht dem Bußfertigen der Weg zur Rückkehr offen, ein Balsam für sein Heil. Stets aufgedeckt liegen vor Gott die guten und schlechten Handlungen, beide gegen einander zu wägen und den Thäter zur Rechenschaft fordernd. Gott sitzet allein zu Gericht; will Er freisprechen oder verurtheilen, wer will Ihn hindern? Sein Siegel ist die Wahrheit, ein Symbol Seiner Einheit. Noch kommt eine Zeit, da Er Sein Volk befreiet vom lästigen Druck.

Noch wollest Du dem Volke gedenken seine freiwillige Pflichten-Uebnahme dem einigen Gotte zu dienen, das dauernd einstimmig bleibt in der Lehre Deiner Einheit, das Abends und Morgens sich vereint Deiner Einheit zu huldigen.

אֶחָד. כְּשִׁבְתוֹ בְּכַסֵּא שְׁפוּט
 גּוֹי אֶחָד. יַעֲמִיד מִלִּיץ יוֹשֵׁר
 מִנִּי אֱלֹהֵי אֶחָד. טוֹבוֹת
 לְהַגִּיד בְּשִׁבְעֵי בְּאֶחָד.
 חָשׁוּב גַּר וְאֶזְרַח לְמִשְׁפַּט
 אֶחָד. וְדָוַר מֵהַיּוֹם | מוֹדַע
 רִיגָם לְאֶחָד. וְאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו
 שְׁקִילִים עַד עֲשׂוֹר יוֹאֶחָד.
 הוּא כְּחֶפֶץ לְהַצְדִּיק עֲשֻׁרַת
 יָמֵי תְּשׁוּבָה יִיחָד. דְּקָרַת
 פְּתוּחָה לְשָׁבוּם תַּת צָרֵי
 לְכָל אֶחָד וְאֶחָד. גּוֹלָה זְכוּת
 וְרָשַׁע לְהַגִּישׁ אֶחָד בְּאֶחָד.
 בְּקִיר חֶשְׁבוֹן לְמִצּוֹת אֶחָד
 לְאֶחָד: ^{Borb.} אִם יִשְׁקִיט וּמִי
 יִרְשִׁיעַ לְהַשִּׁיבָנוּ וְהוּא
 בְּאֶחָד. אֶמֶת חוֹרְתָמוּ
 לְהוֹדִיעַ כִּי הוּא אֶחָד. לְעַת
 תָּמוּט וּכְכֹל יַד עִם אֶחָד:

עוֹד יִזְכּוֹר לָמוּ מִמֶּת ^{Gemeinde u. Borb.}
 שְׁכֵם אֶחָד. וְאֵת הַמֶּתְמַדָּת
 שָׁמַע פָּה אֶחָד. רוֹגְשֵׁת
 נִשְׁתָּ וְשֶׁחַר לִיחָד לְאֶחָד:

מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחָדִים שְׁמוֹ עָרַב
וְבִקֵּר בְּכָל-יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

שמע „Höre Israel, Gott un-
ser Herr ist ein einiger, einziger
Gott.“

אחד Einig ist er, er unser Gott, er
unser Vater, er unser Herr und Kö-
nig, er unser Heil und Helfer! Er
läßt uns hören in seiner Barmher-
zigkeit zum zweiten Male vor den
Augen alles Lebenden, daß er euch
ist ein treuer Gott!

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא
אֲבִינוּ הוּא מִלְּבָנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ.
וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִירָה
לְעֵינַי כָּל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

וְאַתָּה אֲזוּן קוֹל מִפְּאֲרֶיךָ בְּכָל אֵיבְרִיהֶם: תּוֹכֵן מְצוֹת
מַעֲשֵׂיהֶם בְּמֵאֲתָיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אֵיבְרִיהֶם: בְּזָה חוֹדֶשׁ
תִּקְוַע שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּכַף רִגְלֵיהֶם: שֵׁי מוֹסְפֵי יוֹם
עֲשָׂרָה. כְּמוֹ עֲשָׂרָה בְּקִרְסֵיהֶם: גְּנָשִׁים פְּנֵי תִיבָה שְׁחֲרִית
שְׁתִּים. כְּמוֹ שְׁתִּים בְּשׂוֹקֵיהֶם: רְשׁוּמִים כְּרוֹת בּוֹ חַמְשָׁה. כְּמוֹ
חַמְשָׁה עַל בְּרַפְיֵיהֶם: דְּרוֹשִׁים תִּקְוַע בְּכֶסֶף בְּאַחַד. כְּמוֹ אֶחָד
בְּרִיכוֹתֵיהֶם: קָרָן יִמְשְׁכוּ לְשִׁלֵּשׁ אֶלְשָׁה. כְּמוֹ שְׁלֹשָׁה
בְּקוֹמְלֵיהֶם: הֵן מוֹסְפֵי חֹדֶשׁ עֲשֹׂתֵי עֲשָׂרָה. כְּמוֹ עֲשֹׂתֵי עֲשָׂרָה
צְלֻעוֹתֵיהֶם: צָקוּן לַחֲשֵׁם בְּרִכּוֹת תִּשְׁעַ. כְּמוֹ תִשְׁעָה
שְׁבִזְרוֹעוֹתֵיהֶם: וּמִלְכִיּוֹת וּזְכָרוֹנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת שְׁלֹשִׁים. כְּמוֹ
שְׁלֹשִׁים בְּפֶסֶת יְדֵיהֶם: פִּלּוֹל תְּמִידִים שְׁמוֹנָה עֲשָׂרָה. כְּמוֹ
שְׁמוֹנָה עֲשָׂרָה חֲלִיּוֹת שְׁבִשְׁדְּרוֹתֵיהֶם: זְבַחֵי תְּמִידִים תְּקִיעוֹת
תִּשְׁעַ. כְּמוֹ תִשְׁעָה שְׁבָרֵאשִׁייהֶם: עֲתִירוֹת שְׁתִּים שְׁחוֹחַ בָּם
שְׁמוֹנָה. כְּמוֹ שְׁמוֹנָה שְׁבַצוֹרֵיהֶם: חֶק דָּתָם סְפָרִים חַמְשָׁה. כְּמוֹ
חַמְשָׁה שְׁבַנְקֻבֵיהֶם: שֵׁם הַלִּיכּוֹת עוֹלָם שְׁנָה. כְּמוֹ שְׁנָה
כְּלֻבְיֵיהֶם. מִיחּוֹת וְכֶסֶל וְשִׁכּוּי וְסַרְעָף וּבָטָן וְקָרֵב וְעֲשִׂתְנוֹתֵיהֶם.
גָּפֶשׁ רוּחַ גְּשָׁמָה יַחֲדָה תְּהִה. עוֹר וּבָשָׂר וְגִיד וְעֲצָמוֹתֵיהֶם:

יִשְׂאוּ עֵינַי וַיִּכְרֻ אֲזוּן וַיִּפְצוּ פִּיהוּ וְלִשׁוֹן וְגִיב
שְׁפֹתוֹתֵיהֶם. מִכַּף רִגְלָהּ וְעַד רֹאשׁ גְּתוּכָהּ פְּרוּט

wenn Du
sichst die
möge
vortreten
thun an
(Neujahr)
gesproche
sowohl v
dem Fro
wird her
chen; d
Guten u
halten,
zur Bef
Tage d
hat Wo
gen. St
gen de
offen, e
Stets
Gott di
Handlu
der zu
zur Rec
sichet a
Er frei
len, w
Sein G
ein G
Noch f
Sein L
gen D

Volle
Pflichte
gen G
ernd ei
Lehre
und
Deiner

מַעֲשֵׂיהֶם. כְּתִקְוֹעַ שׁוֹפֵר בְּקוֹל יַחְפְּרוּ שׁוֹטְנֵיהֶם.
לְהַצְדִּיקָם בַּיּוֹם הַזֶּה שְׁמוֹעַ שְׁנִית מֵאֱלֹהֵיהֶם:

Borb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא
יִשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל־חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

אני „Ich bin Gott, euer Herr!“

אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: *Gemeinde n. Borb.*

Mächtig ist Gott der Allmächtige! Gott unser Herr, wie mächtig ist dein Name in der ganzen Welt! Wo Gott wird Herr sein in der ganzen Welt — an dem Tage ist Gott der Einige, und sein Name der Einige!

Gem. אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה

אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יי
לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא
יְהִי יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

Der Preis Deiner Herrlichkeit, Deiner Allmacht ist voll die ganze Erde; wenn Du Recht sprichst vom Himmel, fürchtet auch beruhigt sich die Erde. Vor dem Tage des Gerichts erzittern die Abgründe der Erde. Die mächtige Stimme der Posaune spricht eindringlich zur Erde, dem Frommen ein lieblicher Sang, ein Schreckensruf den andern Bewohnern der Erde. Es ist eine Zeit, da Er sich aufmacht zum Gericht, zu zürnen der Erde. „Machet Bahn, räumt die Wege“ erschallt es ein Schrecken den Eilfertigen der Erde. Der Furchtbare und Mächtige richtet das Wort an die Erde: Was

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדְךָ. אֲמַצְךָ
מִלֹּא כָל הָאָרֶץ. שְׁמֶעָךָ הֵינִי
מִשְׁמַיִם. כִּכְנִי יִרְאֶה וְשִׁקְטָה
הָאָרֶץ. רַעַשׂ יוֹם מִשְׁפָּט.
גַּעֲשׂוּ (נ"א גַעֲשׂוּ) תְּהוֹמוֹת
הָאָרֶץ. קוֹל שׁוֹפֵר חוֹק
דְּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ. צְבִי
לְצַדִּיק בְּזֶמֶר. הַשְׁמִיעָה
כִּנֹּף הָאָרֶץ. פַּחַד וּפַחַת
וּפַחַח. וּפְלָצוֹת יִבְעִיתוּ אֶרֶץ.
עַתָּה תִּכּוּם לְמִשְׁפָּט. זְעוּם
כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ. *Borb.* סִלּוּ פָּנֵינוּ
(נ"א סִירוּ מִנֵּי) דְרָךְ יִנּוֹבְבוּ.
תִּרְדִּים | מִחֲרָדֶת הָאָרֶץ.
גְּאוּר וְאֲדִיר. טַעַם תְּשִׁיב

fürchtest du dich Erde? warum erzittern die Grundfeste der Erde?

לְאָרֶץ מַה תִּירָאִי אֲדָמָה.
יִרְעוּ תַחְתִּיּוֹת אָרֶץ:

לְהִתְנוּבֵעַ וּלְהִזְנוּלוֹת כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. כִּמוֹ פְּאֵרוֹהוּ מֵאֲזוּ בִשְׁחַק יוֹרְשׁוֹ בְּחֻנּוּיוֹ לְפִאֲרוֹ בְּאָרֶץ:

Gemeinde u. Vorb.

אָדִיר אֲדִירֵנוּ " אֲדוֹנֵנוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהִיא " לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה " אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben: **וְבַדְבָרֵי קְדוֹשֶׁה כְּתוּב לֵאמֹר:**

„Der Herr regieret in Ewigkeit, dein Gott Zion durch alle Zeiten! **יְמֶלֶךְ " לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ: צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:**“

לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּהּ. וְלִנְצַח נְצַחִים קְדוֹשָׁתְךָ גְּקֻדִישׁ. וְשִׁבְחָךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינֵנו לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:

חֲמוֹל עַל מַעֲשֵׂיךָ. וְתִשְׁמַח בְּמַעֲשֵׂיךָ. וַיֹּאמְרוּ לְךָ חוֹסֵיךָ. בְּצַדִּיקָה עֲמוּסִיָּה. תוֹקֵדֶשׁ אֲדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ:

כִּי מִקְדִּישֶׁךָ בְּקְדוּשָׁתְךָ קְדוּשָׁתְךָ. נִאֲרָה לְקְדוֹשׁ פִּאֲרוֹ מְקְדוֹשִׁים: וּבִכְן יִתְקַדֵּשׁ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךָ. וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכֵּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ. וְעַל מְכוֹנֶךָ וְהַיְבֻלָּה: עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אֲהַבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵנוּ. וּבִכְן הִנָּעֶקֶד יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ. וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אִיּוֹם לְצַדִּיק דִּינָנוּ. כִּי קְדוֹשׁ הַיּוֹם לְאֲדוֹנֵנוּ: כָּאִין מְלִיץ יוֹשֵׁר מוֹל מַגִּיד פִּשְׁעֵי. תִּגִּיד לִיעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט. הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

Der da faßt in seiner Hand den Maßstab der Gerechtigkeit. **הָאוֹחֵז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט: וְכָל מְאֲמִינִים שְׂהוּא אֵל אֱמוּנָה:**

Daran glauben wir Alle, daß er ein Gott ist der Wahrheit und Wahrhaftigkeit.

Der da prüfet und erforschet was geheim ist und verborgen.

Daran glauben wir Alle, daß er prüfet Herz und Nieren.

Der da erlöset vom Tode, und rettet aus dem Grabe.

Daran glauben wir Alle, daß er ist ein starker Erlöser!

Der da richtet ganz allein Alle, die da ein- und ausgehen in der Welt.

Daran glauben wir Alle, daß er richtet nach Recht und Wahrheit.

Der sich hat geoffenbaret als das Wesen alles Wesens, als das Sein alles Seins!

Daran glauben wir Alle, daß er ist und war und sein wird.

Der gewiß ist und verläßlich ist — daß ist sein Name, ist sein Ruhm.

Daran glauben wir Alle, daß er ist und Keines hat sein Dasein außer ihm.

Der da gedenket mit Wohlwollen derer, die seiner gedenken;

Daran glauben wir Alle, daß er des Bundes stets gedenket.

Der ab- und zumißt das Leben allen Lebenden.

Daran glauben wir Alle, daß er ist lebendig und beständig.

Der gütig ist und Gutes thut den Bösen wie den Guten.

Daran glauben wir Alle, daß er ist gütig gegen Alle.

הַפּוֹחֵן וּבּוֹדֵק גְּנֵזֵי נִסְתָּרוֹת:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

בוֹחֵן כְּלֵיוֹת:

הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפֹדֶה מִשְׁחַת:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

גּוֹאֵל חֲזָק:

הַדֵּן יְחִידֵי לְבָאֵי עוֹלָם:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

הַדֵּן אֲמָת:

הַהֲגִי בְּאֵהֶּה אֲשֶׁר אֵהֶּה:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

הָיָה הָיָה וַיְהִיָּה:

הַיּוֹדֵאֵי שְׁמוֹ בֵּן תְּהִלָּתוֹ.

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

וְאֵין בְּלִתּוֹ:

הַזּוֹכֵר לְמִזְבִּירָיו טוֹבוֹת זְכוֹנוֹת:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

זּוֹכֵר הַבְּרִית:

הַחֹתֵם חַיִּים לְכָל חַי:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

חַי וְקַיִם:

הַטּוֹב וְיִמְטִיב לְרָעִים וְלַטּוֹבִים:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

טוֹב לְכָל:

Der da weiß die innerste Beschaffenheit von allen Schöpfungen.

Daran glauben wir Alle, daß er sie geschaffen im Mutterleibe.

Der Alles vermögend ist, und Alles umfasset.

Daran glauben wir Alle, daß er Alles vermag.

Der sich berget im Schirm und Schatten seiner Allmacht.

Daran glauben wir Alle, daß er allein ist, was er ist.

Der macht die Könige zu Königen, und sein ist das Reich.

Daran glauben wir Alle, daß er ist König der Welt.

Der da lenket die Zeiten in seiner Huld.

Daran glauben wir Alle, daß er in Treue bewahret seine Huld.

Der duldsam ist und nachsichtig gegen die, die sich gegen ihn vergangen.

Daran glauben wir Alle, daß er veröhnlich ist.

Der, so hoch er thronet, ruhen läßt sein Auge auf denen, die ihn ehren.

Daran glauben wir Alle, daß er den leifesten Wunsch erhöret.

Der aufmacht die Himmelsportnen Allen, die mit reuigem Herzen angeklopft.

Daran glauben wir Alle, daß seine Hand stets offen ist, die Reuigen zu empfangen.

Der harret des Sünders, und will, daß er gerechtfertiget werde.

מוסף ליום א' דר"ה

הַיּוֹדֵעַ יֵצֵר כָּל יְצוּרִים:
וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

יּוֹצֵרָם בְּבֶטֶן:

הַכּוֹל יְכוּל וְכוֹלֵלִם יָחַד:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

כָּל יְכוּל:

הֶלֶן בְּסֶתֶר בְּצֵל שְׁדֵי:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

לְבַדּוֹ הוּא:

הַמְּמַלִּיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוֹכָה:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

מְלַךְ עוֹלָם:

הַנּוֹהֵג בְּחֶסֶדוֹ כָּל הָדוֹר:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

נוֹצֵר חֶסֶד:

הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים עֵין מִסּוֹדָרִים:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

סוֹלֵחַ סְלָה:

הָעֲלִיז וְעִינוֹ אֶל-יְרֵאָיו:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

עוֹנֶה לְחַשׁ:

הַפּוֹתַח שַׁעַר לְדוֹפְקֵי בַתְּשׁוּבָה:

וְכָל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא

פְּתוּחַהּ יָדָיו:

הַצּוֹפֶה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ:

Rosch Hasch. II.

Daran glauben wir Alle, daß er gerade ist und gerecht ist.

Der langmüthig ist und zürnet nur auf kurze Zeit.

Daran glauben wir Alle, daß er schwer ist zu erzürnen.

Der barmherzig ist, und sein Erbarmen läßt vorangehen vor dem Zorne.

Daran glauben wir Alle, daß er mild ist und leicht zu verfühnen.

Der sich selber immer gleich ist, und gleiches Recht hat für Klein und Groß.

Daran glauben wir Alle, daß er richtet in Gerechtigkeit.

Der ohne Fehl ist und Falsch, und grad und schlicht ist mit denen, die graden Herzens sind.

Daran glauben wir Alle, daß sein Wirken ist ohne Fehl und Falsch.

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

צַדִּיק וְיֵשֶׁר:

הַקָּצֵר בְּזַעַם וּמֵאַרִיךְ אָף:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

קָשֶׁה לְכַעֵס:

הַרְחוּם וּמְקַדִּים רַחֲמִים לְרַגְזוֹ:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

רַךְ לְרִצּוֹת:

הַשְׁוֶה וּמְשׁוֹה קְטוֹן וְגוֹזֵל:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא ^{Worb.}

שׁוֹפֵט צַדִּיק:

הַתָּם וּמִתְפָּם עִם תְּמִימִים:

וְכָל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא

תָּמִים פְּעֻלוֹ:

תִּשְׁגֹּב לְבָרְךָ וְתִמְלֹךְ עַל כָּל בְּיַחְוֹד:

כַּכְתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יי לְמַלְכְּךָ עַל כָּל

הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

וּבְכֵן תִּזְכֹּר שֶׁנִּתְּנָה לְךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְאִמְתָּךְ עַל כָּל מַה שֶׁבְּרָאתָ. וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וְיַעֲשׂוּ כְלָם אֲנָךְ אֶחָת לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְךָ שָׁלֵם. כִּמוֹ שֶׁיְדַעְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטָן לְפָנֶיךָ. עוֹז בְּיָדְךָ. וְגִבּוֹרָה בְּיַמִּינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל-כָּל-מַה-שֶׁבְּרָאתָ:

וּבְכֵן תִּזְכֹּר שֶׁנִּתְּנָה לְךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וְיַעֲשׂוּ כְלָם אֶחָת לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְךָ שָׁלֵם. כִּמוֹ שֶׁיְדַעְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטָן לְפָנֶיךָ. עוֹז בְּיָדְךָ. וְגִבּוֹרָה בְּיַמִּינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל-כָּל-מַה-שֶׁבְּרָאתָ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יֵרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ. וְיִשְׂרָאֵל יִעֲלוּ. וְחַסִּידִים בְּרַגְלֵהּ יִגִּילוּ.

ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה בלה בעשן תכלה. פי תעביר ממשלתו ודון מן הארץ:

Sie alle werden kommen Dich anzubeten, den Namen Deiner Herrlichkeit zu preisen, Deine Gerechtigkeit in die fernsten Inseln zu verkünden, selbst Völker, die Dich nie gekannt haben, werden Dich suchen, sie werden Dich preisen aus allen Enden der Erde, und rufen: Der Herr ist erhaben. Dann werden sie ihre Götzen zerstören, sich ihres Bilderdienstes schämen, und einmütig sich hinneigen Deine Einheit zu verehren. Mit der Frühsonne schon werden Deine Verehrer Dich suchen Deine Herrschermacht anerkennen, den Irrenden werden sie Weisheit predigen, von deiner Größe sich unterhalten, Dich, den Allerhabenen erhöhen und mit Gebeten vor Dir erscheinen. Deiner Majestät werden sie Kränze winden, selbst Berge werden Gefänge anstimmen, entfernte Inseln Deiner Herrschaft huldigen, und Deine Herrscherpflichten willig auf sich nehmen. Dich werden sie rühmen in großen Versammlungen, daß es die Entfernten hören und herbeiströmen, und Deine Königskrone anerkennen.

וַיֵּאָתֵּיּוּ כָל־לְעִבְרָה. וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדָהּ. וַיִּגִּדּוּ בְּאֵיִם צְדָקָהּ. וַיִּדְרְשׁוּהָ עַמִּים לֹא יָדְעוּהָ. וַיִּהְלְדוּהָ כָּל־אֲפָסֵי אֲרֶץ. וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדֵּל יי. (וַיִּזְבְּחוּ לָהּ אֶת זִבְחֵיהֶם). וַיִּזְנְחוּ אֶת עֲצָבֵיהֶם. וַיַּחֲפְרוּ עִם פְּסִילֵיהֶם: וַיִּטּוּ שִׁכְמָם אַחֲרֵי לְעִבְרָה. וַיִּירָאוּהָ עַם שְׁמַשׁ מִבְּקָשֵׁי פָנֶיהָ. וַיִּבִּירוּ בַּח מַלְכוּתָהּ. וַיִּלְמְדוּ תֹעִים בִּינָה. וַיִּמְלְלוּ אֶת גְּבוּרָתָהּ. וַיִּגְשׁוּהָ מִתְנַשְׂא לְכָל־לְרֹאשׁ. וַיִּסְלְדוּ בַחִילָה פָנֶיהָ וַיַּעֲטֻרוּהָ גִזְרֵי תַפְאָרָה: וַיִּפְצְחוּ הַרִים רִנָּה. וַיִּצְהָלוּ אֵיִם בְּמַלְכָהּ. וַיִּקְבְּלוּ עוֹל מַלְכוּתָהּ עֲלֵיהֶם. וַיִּרְוּמָמוּהָ בְּהַל עַם. וַיִּשְׁמְעוּ רְחוֹקִים וַיָּבֹאוּ. וַיִּתְּנוּ לָהּ כִּתֹּר מְלוֹכָה:

וּתְמַלֹּךְ. אֶתְּהָ יי לְבָרָה עַל כָּל־מַעֲשֵׂיהָ. בְּהָר צִיּוֹן מִשְׁבֵּן כְּבוֹדָהּ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה. בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁה. יְמַלֹּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדָד וְדָד הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנִזְרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהִים מִבְּלַעַדֶיךָ. בְּכַתוּב וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בְּשִׁשְׁפֶּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפֹּלֵךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבְרָתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה. יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא קְדָשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל
 אדמתנו. ואין אנהנו יכולים לעשות חובותינו
 בבית בחירתך. בבית הגדול והקדוש שנקרא
 שמה עליו. מפני הַיָּד שַׁנְשַׁתְּלַחָה בַּמִּקְדָּשׁ: יהי
 רצון מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֵּךְ רַחֲמָן
 שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּיּוֹם. וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וְתִגְדֵּד כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ
 מִלְּכֵנוּ גְּלָה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפֵעַ
 וְהַנְּשֹׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
 הַגּוֹזִיּוֹם. וְנַפְוִצוֹתֵינוּ כְּנֶסֶם מִיִּרְכְּתֵי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ
 לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָגָה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
 עוֹלָם. וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
 תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֵת מוֹסְפֵי
 יוֹם הַזְּכוּרֹן הַזֶּה גַּעֲשֵׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ. מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֲמֹר:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 כָּל־מְלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם
 עוֹלָה לַרִּיחַ גִּיחַח לַיּוֹם פֶּר בֶּן־בְּקָר אֶחָד. אֵיל אֶחָד. כִּבְשִׂים
 בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה. תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם כְּמִדְּבַר. שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרִים לֶפֶר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל. וְעֶשְׂרֹן לִכְבֹּשׂ וַיִּין כְּנִסְבֹּה.
 וּשְׁנֵי שְׁעִירִים לְכִפָּר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלְּבַד עֲלֵת
 הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפֵיהֶם כְּמִשְׁפָּטִם
 לַרִּיחַ גִּיחַח אֲשֶׁה לַיּוֹם:

Man öffnet die heilige Lade. — סתחין הארון

כשמגיע כס"ז לכל המונם סוגרין, וכשמחטיל ואנחנו סתחין.

עלינו לשבת לארון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא
שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם: ואנחנו פורעים
ומשפת חיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
שהוא גוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל
ושכינת עזו בגבהי מרומים: סוגרין הארון

כליזכר לזמרים הוא חלסינו ולס"כ סחון סוזר בקול כס:

הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס זולתו. כפתיב בתורתו
וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ו
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

בשעה שסלזכר לזמרים הוא אלהינו וכו' לומר כס"ז פסוקים שלו בלחם.

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו: וידעת היום
והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ו מעל ועל הארץ מתחת
אין עוד: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: הן ליי אלהיה השמים ושמי
השמים הארץ וכל אשר בה: כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני
האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: כי
שם יי אקרא רבו גדל ואלהינו: יהי שם יי כבוד מעתה ועד עולם:

Gott und Herr unserer Väter! Sei du mit uns und mit Allen, die dein Volk Israel hat gesendet, daß sie sie vertreten, und für sie das Wort führen, und das Heil des Lebens ihnen von dir erbitten und erbeten. Lehre du sie, was und wie sie reden sollen, und verständige sie, wie sie zu sprechen haben; sei ihren Bitten und Wünschen stets geneigt, und gib selber ihnen das Verständniß ein, wie sie nach Gebühr dich rühmen und verherrlichen können. Im Lichte deines Angesichtes wallen sie und beugen willig das Knie vor dir; mit ihrem Munde segne sie dein Volk — möge es aus deinem Munde gesegnet sein mit deinen Segnungen. Sie führen

Borb. אלהינו ואלהי אבותינו
היה עם פיפיות שלוחי עמך בית
ישראל העומדים לבקש תפלה
ותחנונים ו מלפניך על עמך בית
ישראל: הזרם ו מה נשיאמר.
הבינם ו מה שידברו. השיבם ו
מה שישאלו. יהעם איך יפארו:
באור פניך והלכו. בך לך
יברעון. עמך בפייהם יברכו.
ומברכות פיהם בלם יתברכו: עמך

dir vor dein Volk, und schreiten selber ihm voran; an ihnen hängt jedes Auge im Volke, und ihr Auge schauet und hoffet auf dich! In Furcht und Grauen treten sie hin vor die heilige Lade, und möchten stillen und beschwichtigen allen Zorn und Grimm; wie eine Mauer stehe dein Volk um sie herum; — o wollest du vom Himmel auf sie schauen, und ihrer dich erbarmen. Das Auge heben sie zum Himmel auf zu dir, das Herz schütten sie wie Wasser vor dir aus — o wollest du vom Himmel sie erhören. Laß sie nicht straucheln mit ihrer Zunge, sich selber nicht verstricken in ihren Worten und Reden, nicht zu Schanden werden an denen, auf die sie ihre Hoffnungen gesetzt, nicht Andere durch sie beschämt werden in ihrer Zuversicht; daß ihr Mund nicht ein Wort rede, das nicht nach deinem Willen wäre, das dir mißfallen könnte. Denn die du begnadigest, Gott, die, sind begnadiget, und wessen du dich erbarmest, der findet überall Erbarmen, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Ich begnadige, den ich begnadige, und erbarme mich dessen, der des Erbarmens ist.“

Und so heißt es in der Schrift:

„Laß nicht zu Schanden werden an und durch mich, die auf dich hoffen und vertrauen, Gott Herr Zebaoth, daß sich meiner nicht zu schämen haben, die dich suchen, Gott Israels!“

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון לשליח צבור

אוחילה Ich hoffe zu Gott und bete ihn an, und erbitte mir von ihm die Gabe der Rede. Vor seinem versammelten Volke will ich singen von seiner Macht und Größe, und von meinen Rippen strömt sein Lob nach seinem Thun und Walten. Der Mensch der ordnet die Gedanken,

לפניך יעבירו. והם בתוך יעבורו:
עיני עמך בם תלויזת. ועיניהם
קך מיחלזת: גשים מול ארון
הקדש באימה. לשכך פעם וחימה:
ועמך מסביבים אותם פחומה.
ואתה מן השמים תשגיח אותם
לרחמה: עין נושאים לך לשמים.
לב שופכים נקחך פמים. ואתה
תשמע מן השמים. שלא יכשלו
בלשונם. ולא ינקשו בשונם.
ולא יבשו במשענם. ולא יכלמו
כם שאונם. ואל יאמר פיהם דבר
שלא כרצונך: כי תנוניך יי אלהינו
המה חנונים. ומרוחמיך המה
מרוחמים. כמה שידענו יי אלהינו
את אשר תחזן יוחן. ואת אשר
תרחם ירוחם: פכתוב בתורתך
וחנתי את אשר אחזן. ורחמתי
את אשר ארחם: ונאמר אל יבשו
כי קוֹיך אדני אלהים צבאות. אל
יכלמו כי מבקשיך אלהי ישראל:

אוחילה לאל. אחלה פניו:
אשאלה ממנו מענה לשון:
אשר בכהל עם. אשירה
עזו. אביעה רננות. בעד
מפעליו: לאדם מערכי לב.

das beredte Wort gibt ihm Gott dazu! Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm! Mögen die Worte meines Mundes in Gnaden, Herr, vor dich gelangen, und die Gedanken meines Herzens in Gnaden, Herr, vor dich, meinen Hort und mein Erlöser;

וּמִי מִעַנָּה לְשׁוֹן: יי שִׁפְתַי
תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד | תִּהְלָתֶךָ:
יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָיֶךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

(Am Sonntag wird anstatt אהללה das untenstehende gefagt.)

Preisen will ich meinen Gott, von Seiner Allmacht singen von Seiner Herrlichkeit will ich erzählen, ihn schmücken mit Königsabzeichen. Meinen Schöpfer will ich erheben, auf dessen Wort Alles entstanden; ich will rühmen von Ihm, dem allein nur das Scepter gebührt. Seine ewigen Siege will ich verkünden, mir, aus dem Heere des Gottes Zebaoth, geziemet solch Preis, Sein Herrscherrecht in seiner Größe zu zeigen. In zahlreicher Versammlung will ich's verkünden und rühmen, wem die Erhabenheit und Allmacht und die Herrschaft gebühret! Kommet

מיוסד ע"ס א"ב מכוונב.

אֶהְלֵלָה אֱלֹהֵי. אֲשִׁירָה
עֲזוֹ. אֲסַפְּרָה כְּבוֹדוֹ.
אֲאִפְדְּנוּ מְלוֹכָה: אֲשַׁבֵּב
לְפוֹעֵל. אֲשֶׁר שָׁח וּפָעַר.
אֲנִיְהוּ. כִּי לֹו יֵאֲתָה מְלוֹכָה.
בְּעֲזוֹ נִצַּח אֲשַׁנֵּן. כִּי צָבָאוֹ
אֲנִי. וְלִי נָאָה שִׁיחַ. גּוֹדֵל
הַמְּלוֹכָה: בְּקָהֵל אֲבֵשֶׁר.
בְּרִב עִם אֲדָבָר. לְמִי שְׂאֵת
וְיִתֵּר עֲזוֹ. וְלְמִי הַמְּלוֹכָה:

Am Sonntag.

מיוסד ע"ס א"ב מכוונב.

(אַנְסִיכָה מִלְּפִי. לְפָנָיו בְּהִתְהַלְּכִי. יֶאֱזוֹר עֲזוֹ וַיִּמְלֹךְ:
אֶלִּיל בְּהִשְׁלִיכִי. לְפָנֵי בֵּא יוֹם | מִלְּפִי. אִישׁ מְלֹאכִי. יִשְׁלַח
וְאִזּוּ יִמְלֹךְ: בְּכֹאזוֹ לְהִלּוֹךְ. נְתוּשׁ חֲגַף מִמְּלוּךְ. בֵּית גְּאִים בְּלִי
מְלוּךְ. יִסַּח לְבַל יִמְלֹךְ: בְּתוֹכִי יִהְלֹךְ. בְּהוֹפִיעֵזוֹ לְמְלוּךְ.
בְּמִקְכוֹתָו אֲמְלוּךְ. וְאִזּוּ יִמְלֹךְ: גְּבֻרַת מְמַלְכוֹת. בְּמִגְרוֹ מְמַלְכוֹת.
נְזִים וּמְמַלְכוֹת. יְהוּם וְהוּא יִמְלֹךְ: גְּלִיוֹן הַלִּיכוֹת. וְסַפֵּר

dir v
ihm
Auge
schar
Furch
vor d
stillen
und
dein
du v
und i
heben
Herz
aus
sie er
mit
verstr
Neben
denen
gesetz
werde
Mund
nicht
dir m
begna
get,
der fi
schriel
lehre
gnadi
der d
Un
„E
an u
fen u
baoth
men
Zorae

לה
bete
von
Vor
will
und
Lippe
seiner
Men

herbei ihr Völker, tretet näher
 ihr Reiche! schauet hin, wie herr-
 lich Ihn schmücket das Königsge-
 wand. Rühmet Ihn mit mir,
 gemeinschaftlich wollen wir Ihn
 erheben, und thut nicht stolz
 mit euere[m] Königthume. Als
 Er auf dem Weltmeer Wege
 bahnte, beachtet es wohl, wem
 fiel das Königthum zu? Er
 tummelte das Meer wie ein
 Roß gegen sechshundert Reifige
 (Pharaos). Was half da der
 Mann? die Reichsgewalt?
 Merkt dies ihr Fürsten, es
 dürfte euch erschüttern, erwäget
 den Jammer und gebet auf die
 Lust zum Herrschen. Gottes
 Macht nur verkündet, unterhal-
 tet euch davon Nationen, wem
 der Name eines Herrschers bei-
 gelegt werden darf. Jener
 (Amalek) bekrigte die erste
 Nation (Israel), ging zu
 Grunde; denn Gott schwur's
 bei Seinem Herrscherthron. Er
 (Amalek) wurde zum Gespötte
 der Nachwelt, weil er nicht be-

גוֹשׁוּ גוֹיִם וּבָאוּ מִמְּלָכוֹת.
 רָאוּ מַה-נְּהַדָּר. בְּמִזְח
 הַמְּלוּכָה: גִּדְלוּהוּ אֶתִי.
 וְגָרוּ מִמְּנֵהוּ יַחַד וְאֵלֵתֵתְנָאוּ.
 בְּגִזְרֵי הַמְּלוּכָה: הִרְכִּים
 בְּעֵת נַעֲשֵׂתָהּ מְצוּלָה.
 הַתְּבוֹנְנֵי יַחַד. לְמִי נִזְרְקָה
 מְלוּכָה: דֶּרֶךְ סוֹם בָּיִם.
 כִּנְגֵד שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב.
 וּמַה-יּוֹעִיל נֶגֶר. עוֹז
 בְּמְלוּכָה: הָאֵינֵנוּ רוֹזְנִים.
 אִזְ וַיִּרְגְּזוּ. הַבֵּיטוּ חֲתָת.
 וּמֵאִסוּ מְלוּכָה: הִגִּידוּ כַחוֹ.
 לְאֲמִים וְדַבְּרוּ. לָזֶה יִכְתַּב.
 שֵׁם הַמְּלוּכָה: וְנִלְחַם
 רֵאשִׁית גוֹיִם וְאָבָד. כִּי
 נִשְׁבַּע חַי. בְּכַסֵּא מְלוּכָה:
 וַיִּירָעַג בְּכָל דּוֹר. כִּי לֹא

Am Sonntag.

תְּהַלְלוּכֶם. גַּל הַיּוֹם לְזִכְרוֹת. חוֹכִיו לְמַלְוֹךְ: הַזְרַכְתָּ גְּסִיכֹת.
 בְּחַנּוּן קוֹל בְּכוֹת. דְּבַרְהָ אֲנִי בְּמִלְכוֹת. וּמִי יוֹכַל לְמַלְוֹךְ: דְּכִפְּאֵי
 רוּחַ גְּמִיכֹת. מַחֲפָשֵׁי בְיוֹם דִּין זְכוֹת. דְּשָׁה בְּעוֹל מְלָכוֹת. עַד
 צוּר יִמְלֹךְ: הַלּוֹךְ מִהַלֵּךְ. חֲמֵשׁ מֵאוֹת הַלֵּךְ. הַדּוֹר עַד חֲמֵלֵךְ.
 בְּעוֹז לְמַלְוֹךְ: הַבֵּל הַמְּמַלְךְ. עַל מַה מְלָךְ. הֵלֵא בְּמִי גְּמַלְךְ.
 כִּי אֵין לְמַלְוֹךְ: וּמִלְפָּנֵי מְלָךְ מְלָךְ. חַי מִלְפָּנֵי מְלָךְ. וְעַד תִּכְבֵּל

achten wollte, wer am Meere für sie gestritten, und zu einem Reich sie erhoben. Ein Knecht, der gegen Mittag wohnte (Kanaan) erhob sich über seinen Herrn; Die Erde ergrimmt vor Scham, daß ein Knecht die Krone tragen sollte. Israel that den Fluchwürdigen in Bann, darob, daß er die allerhöchste Herrschaft lästerte. Cheschon und Baschan begannen einen Streit, wollten das Heer Zebaoths durch ihr Land nicht durchlassen; ihre Heere wurden aufgelöst, ihre Länder zerstückelt, sie hörten auf ein Reich zu bilden. Sie thaten übel daran, die Kanaaniter, sie waren Fremde im Lande der Nachkommen berühmter Ahnen. Josua schlug sie bis zur Grenze zurück, die Lade des Herrn voran, Seine Herrschaft zu verkünden. Der zu Charoscheth (Sifferah) thronte bedrängte das Volk, wollte ohne Anstrengung das Land

לְמַד. מִי נִלְחַם בָּיָם. וְעָטָה
מְלוּכָה: זָר עַל אֲדוֹנָיו. עָבַד
יּוֹשֵׁב נְגֹב. בְּזֹאת תִּתְּנֵנוּ אֶרֶץ.
בְּשֵׂאת עָבַד מְלוּכָה: זָרַע
בְּרוּכִים. חֲחַרְיֵמוֹ אֲרוּרִים.
כִּי נִתְּנֵנוּ קוֹדֶ. לְאֲדִיר
בְּמְלוּכָה: חֲשָׁבוֹן יִבְשָׁן.
עוֹרְרוּ מִלְחָמָה. בְּלִי לְתַת
דָּרָךְ. לְצַבְאוֹת מְלוּכָה:
חִיקֵם נִשְׁמַד. וְאֶרְצָם חִלְקָה.
וַיַּעַל זְרוּעָם. נִפְלָה מְלוּכָה:
טָפְשׁוּ בְנֵי כְנַעַן. כִּי נִבְרִים
הֵם. בְּאֲדַמַת בְּנֵי שָׁם. זָרַע
מְלוּכָה: טָבְחָם בֵּין נוֹן. עַד
פְּנֵה אֶרֶץ. לְפָנֵי אֶרֶץ
הַבְּרִית. אֶרֶץ הַמְּלוּכָה
יּוֹשְׁבֵי חַרוֹשֶׁת. אִזּוּ הִקְשָׁה
לְחֵץ. עֲזָרוּהוּ בְּלִי בְּצַע.

Am Sonntag.

כָּל מֶלֶךְ. הוּא לְבָדוֹ יִמְלֹךְ: וְמֵה יַעֲזוּ מֶלֶךְ. בְּעֹז מִשְׁפַּט מֶלֶךְ.
וְכַעֲבוֹר סוּפָה בְּהֶלֶךְ. יִחְלוֹף מִמְּלוּךְ: זָךְ דִּין בְּעָרְכוֹ. יֵאָחֵז
דָּרְפוֹ. זָרִים בְּדָרְכוֹ. נָקָם יַעֲטוּ וַיִּמְלֹךְ: זָר זָד בְּשִׁלְכוֹ. יִתֵּן עֹז
לְמַלְכוֹ. זָכִים בְּהַמְּלִיכוֹ. עַל כָּל יִמְלֹךְ: חֲדָשׁוּ מְלוּכָה כְּדָת
וְכַהֲלָכָה. חוֹטֵר מִמְּלָכָה. בְּמִישׁוֹר יִמְלֹךְ: חוֹבֵשׁ אֲרוּכָה. וְאֶרֶץ
יִם | מְבוּכָה. חֲתָלָה לְמַפָּה. יַעַל בְּעֵת יִמְלֹךְ: מִזְרַח מְלָכִיּוֹת.

gewinnen helfen; da stritt Gott gegen ihn mit einem soldlosen Heere (der Naturkräfte,) er ging mit Andern zu Grunde, Gott blieb Alleinherrscher. Wie eine Cedar Libanons erhob sich Assur, lästerte: ich will zu Boden treten das mächtigste Reich; ein Feuer verzehrte ihn zur Zeit des Besachfestes, daß sie alle inne wurden, nur Gottes ist das Reich. Der Götzendiener, (Nebukadnezar) der den Himmel erstürmen wollte fuhr zur Hölle, er verlor alles menschliche Gefühl und die Königskrone. Da wurde Gottes Allmacht erkannt, Ihn wurde das Reich zuerkannt, der die Macht hat zu erhöhen und zu stürzen. Zur Schlachtbank wie Schafe sollten sie (Israel) geführt werden (zu Hamans Zeiten,) doch gestaltet es sich, daß sie (Esther) aus dem jüngsten Stamme (Benjamin) im Königsgewande die Herrschaft behielt. Die ohne Geld verkauft wurden, sie wurden ohne Lösegeld wieder frei; erhebt Ihn, der die Herzen der Könige wie

אֶפְסֵי מְלוּכָה: יְהִי נִלְחָם
בָּם. צָבָא בְּלִי בְּצַע. כִּן
יֵאבְדוּ שְׂאֵר. וְלֹאֵל הַמְּלוּכָה:
כְּאֵרֵז בְּלִבְנוֹן. אֲשׁוּר נָדַל.
וַחֲרַף אֲזוּרִיד. כִּבִּיר
הַמְּלוּכָה: כְּלִיל אֵשׁ הַמָּמָם.
בְּדִיל שְׁמִוּרִים. וְאִזּוּ יִדְעוּ
כֹּל. כִּי לֹאֵל הַמְּלוּכָה:
לְשַׁחַת כָּרַע בָּל. כְּחִשְׁבוֹ
עֲלוֹת לְשַׁחֵק. וְסָר מִנּוּ לְבַב
אֲנֹשׁ. וְרַד הַמְּלוּכָה: לְכַנּוֹ
הוֹשֵׁב. וְכַח אֵל הַכִּיר.
לְמָרִים וּמִשְׁפִּיד. הַשְּׁלִים
מְלוּכָה: מִנְּרָה צֵאן לְטַבַּח
וְנִתְּכַנּוּ עֲלֵי־לוֹת: בְּלִבּוֹשׁ
צָעִיר. רוֹדֵם הַמְּלוּכָה:
מְכִירֵי בְּלֹא הוֹן. פְּדוּיֵי בְּלֹא
כֶסֶף. סוּלוֹ לְמִטָּה כַּמִּים.

Am Sonntag.

עֲזָבֵי מִשְׁכִּיּוֹת. מְמָאוּ חֶמֶד שְׁכִיּוֹת. בְּנִאָּה לְמִלּוּךְ: שׁוֹהַר
זְכִיּוֹת. וְשֹׁאֵג קוֹל בְּכִיּוֹת. טָבַע צִוֵּל דְּכִיּוֹת. יִפֶּן וְכֶם יִמְלוּךְ:
יִהְיֶה מִשְׁלִיכִים. עָלָיו בְּנֵי מְלָכִים. יוֹם זֶה לֹו מְחַפִּים. בּוֹ יְבוֹא
לְמִלּוּךְ: יַעֲבְרוּ מִתְּהַלְכִים. לְפָנָיו כְּמִלְאָכִים. יַחַד מִמְּלִיכִים יִי
יִמְלוּךְ: כְּתִים בְּכַתְּתוֹ. אֵיִים בְּהַבְּתוֹ. כֶּסֶם מְמַלְכָתוֹ. יִכּוֹן וְיִמְלוּךְ:
כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ. וְקִדּוּשׁ הַלִּיכָתוֹ. בְּנִמְרוֹ מְלַאכָתוֹ. לְעֵין כֹּל

Wasser leitet. Sie wurden ferner verkauft den Söhnen der Griechen, von den Grenzen ihres Reichs sie zu entfernen; ihren Bund wollten sie zerstören, das Volk zum Abfall von Gott verleiten; allein das Priesterreich (die Chasmanäer) schlugen sie zurück in ihrer Ohnmacht. Esau schmeichelte seinem Vater, ihn durch Wildpret zu gewinnen, erlangte auch durch Weinen das Reich, (erhaschte den Segen) doch Jakob obfielte, so überkam Beshurun das Reich.

Verschaffe Deinem furchtbaren Namen zu Zion, wie einst mit Erfolg das Ansehen auf dem Herrscherthron. Auf! Auf! Herr o Wonne der ganzen Erde, errichte Deinen Thron in der Königsstadt. Daß

לב המלוכה: נמכרו יונאים.
 לבני יונאים. ורחקים | מעל
 גבול מלוכה: נארו ברית
 ודת. והמרידו עם באל.
 ומגרום בלא כח. מכהני
 מלוכה: שעיר החניף.
 להורהו בצדו. וירש בקול
 בכי. חרב ומלוכה: ^{בשב.} שגב
 חלקו. היות גביר לאחיו.
 ועוד תשוב. לישרון מלוכה:
 עשה לה בציון. שם
 נוראות. כאז תצליחנה.
 בכסא מלוכה: עורר
 והקץ. משוש כל הארץ.
 וכונן בסאד. בקרית

Am Sonntag.

ימלוד: לכל גובה יפיל. והר וגבע יפיל. לכל אום יאפיל.
 וכאור זרוע ימלוד: לראי יקפיל. וחרשים יכפיל. ליום זה
 פיר הפיל. מציון למלוד: ממו גוים. המו גאים. מערו מתגאים:
 גאה בבאו למלוד: מלכו דגוים. נטלו סגוים. מלך הגוים.
 עת אתא למלוד: גדיבי עמים. יאפשו מעמים. נשוא מעמי
 עמים. אל מקומם ימלוד: נגון געימים. למולם | מגעימים.
 נשאם מעממים. עליהם למלוד: סבית אלילים. כיון גלולים.
 סחוב פמו חללים. יושלכו בלי למלוד: סוד אך אללים הבו
 בני אללים. שאו זמרה והלולים. לארון כי ימלוד: עזו יד
 דהשיאו. להרים גשיאו. עמוסיו בנשאו. יעזו וימלוד: על

gewi
 gegen
 Heere
 ging
 Gott
 eine
 Affur
 Bode
 Reich
 zur
 sie a
 tes i
 diene
 Him
 zur
 mens
 Röni
 Allin
 das
 Mach
 stürze
 Scha
 führt
 Zeite
 daß
 sten
 Röni
 behie
 wurd
 geld
 der
 זוהר
 לוד:
 בוא
 יי
 לוד:
 כל

die Sonnen- und Mond-Anbeter beschämt und zu Schanden werden, wenn Du Deine erhabene Herrschaft wieder herstellst. Schmücke die schönste der Städte für Israel, und offenbare vor unsern Augen die Herrlichkeit des Reichs. Die aus Aegypten erlöste Schaaren sangen Dir in jener Festnacht Siegeslieder, schritten durchs Meer, sahen im Geiste, wohin sie verpflanzt werden und zur Herrschaft gelangen.

Verfenkt sind die Thore des Ballastes, des Gotteshauses, geschwunden ist die Herrschaft aus ihrer Mitte; wieder kehrt der Allheilige dort ein für Ewigkeiten, dann erheben die Thore von Neuem ihr Haupt, bei der erneuerten Herrschaft.

Die in Wollust sie lagerte (Babel) hat ihr Wittwenhum nun er-

מְלוֹכָה: פְּנֵי מְאוֹר לְבָנָה.
 וְחֶמְדָּה תַּחֲפִיר. וַיְבוֹשׁוּ
 עֹזְבֵימוֹ. בְּשֵׂאתָ מְלוֹכָה:
 פָּאֵר עִיר יוֹפֵי. לְבָרָה כַּחֲמָה.
 וְנִלְה לְנִגְדָנוּ. כְּבוֹד מְלוֹכָה:
 צְבָאוֹת גְּאוּלֵי צוּעֵן. שׁוֹרְרוּ
 בְּלֵיל חַג. וְהוּא לִילָה נִשְׁמָר.
 לְסַחֵף מְלוֹכָה: צְעָדוֹ בְּמֵי
 שַׁעַל. צְפוֹ בְּרוּחַ שֶׁכַּל
 אָנָּה יוֹנְטָעוֹ. וַיִּקְבְּלוּ מְלוֹכָה:
 קוֹמְטוֹ שַׁעֲרֵי זְבוּל. בֵּית
 עוֹלָמִים. כִּי מִבִּינֵימוֹ.
 שְׁבָתָה מְלוֹכָה: קְדוֹשׁ יְבֹא
 בָּם. לְעוֹלָמִים. וְאֵז יִשְׁאוּ
 רֵאשׁ. בְּחֶדְשׁוֹ מְלוֹכָה:
 רְבִצָּה עֲדִינָה. שְׁקֵטָה

Am Sonntag.

רום משאו. ידיהו בנשא. על הוד פסאו. ישב וימלוך:
 פור תפורר ארץ. בכליון וחרץ. פח ביושבי הארץ. ירגיו
 וימלוך: פחד שופרות ערץ. ישלש וכם ירץ. פאר מכנף
 הארץ. יעלו פי ימלוך: צבי מהדום יעל ואדר משעל. צהל
 משמי מעל. ירגנו פי ימלוך: צבאות כל פועל. לצלעם ירמי
 תעל. צפירה פאר להעל. הן לצדק ימלוך: קצינים אשר מלכו.
 אדרת ישליכו. קול יתנו וימליכו. לאדון פי ימלוך: קרואים
 ימלוכו. ואחריו יהלכו. קוממיות ילכו. ובראשם ימלוך: רז
 המוקמן. ליום זה מוקמן. רשום למועד וזמן. וכו נוקם ימלוך:

reicht, ihre Herrschaft ist zu Ende; herbei ihr Helfer, entnehmt den Purpur von Edom, überreichet dem Herrn, die Königszier. Falschheit haßt Gott, sie schwebt auf unserer Zunge; Wahrheit wird vergebens gesucht, darum ist die Herrschaft so fern von uns. Allmächtiger! entferne jedes Uebel aus Deinen Schaaren, daß sie Dir huldigen zum Königthum. Kleide Dich in Hoheit, umgürte Dich mit Allmacht, daß kein Fremder herrsche! Halte aufrecht die Welt, stürze die Bosheit, stelle die Gerechtigkeit wieder her und lege an das Königsgewand. Vergelte den Völkern, rechte mit den Nationen, zerbrich der Bosheit Gewalt, Herrscher des Reichs! Laß schwinden die Götzen, zeige Dich erhaben in Deiner Allreinheit; Du allein nur sollst genannt werden, ewiger, alleiniger Beherrscher.

מאלמון. כי ארד לך. קין
המלוכה: ריבו מושיעים
שאו אדר מאדום. ושירת
על אדון. הוד המלוכה:
שוא שגא אל. והוא על
לשוננו. בקש אמת ואין.
ורחקה מלוכה: שדי הסר
און מצבאך. ויריעו לך.
תרועת מלוכה: תחגור
גאורת. תתאזר עזו. לבל
ישתרר. זר במלוכה: תכזן
תבל. כי יונער רשע. ושם
צדק לרגליו. ויצנוף מלוכה:
תקום גוים. תזכיה לאמים.
תשבזר מטה רשע. מושל
המלוכה: ^{Borb.} תחליף
אלילים. תושגב לבדך.
תקרא נצח יחיד במלוכה:

Am Sonntag.

רועה נאמן בבאו מתימן. רוח יסעיר בתימן. בגלעד ימלוד:
שנאן עליות. וסוד פליאיות. שיר מתולדות. יפצחו כי ימלוד:
שאיות תחתיות. והוד אותיות. שאון המון בריות. יריעו כי
ימלוד: תכזו כם בשמש. שמו לפני שמש. תוארו כצאת
השמש. במלכו ימלוד: ^{Borb.} תזמד ממזרח שמש. ועד מבואת
שמש. תמה ברה בשמש. ירום וימלוד: על כן גקוה לך

על כן נקנה לה יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזה.
 להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתו. לתקן
 עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמה להפנות אליה
 כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לה תכרע כל
 בך תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו. ולכבוד
 שמה יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותה. ותמלוד עליהם
 מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלה היא. ולעולמי עד תמלוד
 בכבוד. בפתוב בתורתך יי ימלוד לעולם ועד:

ונאמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי אלהיו עמו
 ותרועת מלך בו: ונאמר ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
 ישראל: ובדברי קדשך כתוב לאמר כי ליי המלוכה ומושל בגוים: ונאמר
 יי מלך גאות לבש לבש יי עזו התאזר אף תפוז תבל כל תפוז: ונאמר
 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך
 הכבוד יי עזו ונבזר יי נבזר מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי
 עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד
 סלה: ועל ידי עבדיה הנביאים כתוב לאמר בזה אמר יי מלך ישראל ונאולו
 יי צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: ונאמר ועלו מושיעים
 בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליי המלוכה: ונאמר והיה יי למלך על
 כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: ובתורתך כתוב לאמר ששם
 ישראל יי אלהינו יי אחד:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוד על כל העולם כלו בכבודך
 והנשא על-כל-הארץ ביקרה. והופע בהדר גאון עזה על-כל
 יושבי תבל ארצה. וידע כל-פעול כי אתה פועלתו. ויבין כל
 יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי
 ישראל מלך ומלכותו בכל משלה: קדשנו במצותיך ותן
 חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. ומהר
 לבנו לעבדך באמת. כי אתה אלהים. אמת ודברך אמת וקיים
 לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ. מקדש ישראל ויום
 הזכרון: ומוקעין תשר"ת.

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

ספסל אומנים היום הרת עולם וספ"ץ מוזק.

היום Heute ist der Tag, da die Welt ward neu geboren; heute der Tag, da Gott stellet in's Gericht alle Schöpfungen der Welten! Sind wir Kinder? Sind wir Knechte? Sind wir Kinder, so erbarme du dich unser, wie ein Vater seiner Kinder sich erbarmet. Sind wir Knechte; — mit Aug' und Seele hängen wir an dir, bis daß du uns, Herr, begnadigest, und bringest an's Licht unser Recht, furchtbarer, heiliger Gott!

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל יצורי עולמים. אם כבנים. אם כעבדים: אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

ולאומנים ארשת וספ"ץ מוזק.

Das Regen unserer Lippen möge dir gefallen, hoher und erhabener Weltengott, daß du achtest, daß du schauest, daß du hörst, daß du hörchest auf den Posaunenschall und Klang, und empfangest in Barmherzigkeit unsere S u l d i g u n g!

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא מבין ומביט מאזין ומקשיב לקול תקיעתנו ותהביל ברחמים ובכרצון סדר מלכותינו:

(Am Sonntag wird anstatt אהרד das untenstehende זכר gesagt.)

אמר So ängstlich ich in meinem Thun, so sorglich ich auch bin, ich fürchte den Tag des Gerichts, da meiner gedacht werden wird. Ich will suchen den Allgnädigen, anbeten den Allerbarmer und flehen zu dem der diesen Tag eingesetzt hat zur Erinnerung. Ich komme vor Gericht, auf wen soll ich mich stützen? Wer wird es

מיוסד ע"ס א"ב כמול זכרתי סמכות. אפחד במעשי. אדאג בכל עת. אירא ביום הין. בבואי לזכרון: אדרוש לחנון. אחלה לרחום. אחנן דחק לי. יום לזכרון: בבואי למשפט. במי אשען. ומי

Am Sonntag.

מיוסד ע"ס תשר"ק מכוזע סמך תיבת זכר.

זכר תחלת כל מעשי. אשר בכל שנה געש. תחלתם למאם. יוצר כל יזכור: תזכחת מעשי. אם יצאה בכעם. תזמך

für mich nachsuchen, daß ich zum Guten erwähnt werde! Ich stütze mich auf das Verdienst der Urahnen, meine Ansprüche sind zu Ende; vormals konnten sie mir ersprießlich sein. Mein Muth wurde gestärkt, als Er, (Moses) für mich bat, und mein Andenken nicht schwand vor Gott. Und wollte mich auch einer vor Ihm vertreten, mir kann eignes Verdienst nur frommen. Als er noch (Aaron) im Priestergewande, mit dem Brustschild umgürtet war, war das meine Freude, mein Namen war der Erinnerung übergeben. Dem Sterben in der Gemeinde that er Einhalt, als ein fremder Priester (Korach) sich dem Dienste näherte, und verbrannt wurde zur Erinnerung. Schau, o Gott! ich stehe vor Dir, es ist kein Mann von Verdienst unter uns, der zum Andenken verzeichnet werden sollte. Wo ist einer, der (gleich Pinchas) Deinen Unwillen durch Gebete abwenden könnte, daß sein Namen der Nachwelt übergeben

וּחֶפֶשׁ לִי. צֶדֶק לְזִכְרוֹן:
בְּאֲבוֹת בְּטַהַרְתִּי. וּפְעֻלָּם
אֶכְלֵתִי. וְהֵם הָיוּ לִי קָדָם
לְזִכְרוֹן: גְּבָרָה זְרוּעֵי. בְּשֹׁחַ
מִחֲנֵי נָא. לִבְד יִמַּח מִנִּי.
שָׁם וְזִכְרוֹן: גְּבַר אִם יַעֲמֹד
לְפָנָיו. הַיּוֹעִיל. בְּעֵת יִבְקֹשׁ
מִנִּי. זְכוּת לְזִכְרוֹן: דַּעַתִּי
בְּלוֹבֵשׁ אֶפֶזֶד. וְחֹשֶׁן
הַמִּשְׁפָּט. אֲשֶׁר בָּם הוֹחֵק
שְׁמִי לְזִכְרוֹן: דִּלְג בְּמַחְתָּה.
עַד יַעֲצֹר נִנְיָה. בְּגִשְׁתִּי זֶר מְכַהֵן
יְקוּד לְזִכְרוֹן: הַבֵּיטָה אֵל.
בְּעֵמְדֵי לְפָנָיִךָ. אֵינְךָ בְּקִרְבִּי
אֲנוֹשׁ. תְּוִי לְזִכְרוֹן: הַיֵּשׁ מִי
יִפְלֹל. וַיֵּשִׁיב חֲמָה. וַיּוֹחֵק
לְהִזְרוֹת. שְׁמוֹ לְזִכְרוֹן. וְמִי

Am Sonntag.

לְמַעַנֵּנוּ יַעֲשׂה. וַיִּצְוֵנוּ יִזְכְּרוּ: זִכְרֵן שְׁמֵי בְּרֵאשִׁית. תְּבוֹאֵת רֵאשִׁית.
שׁוֹרֵשׁ בְּפִי רֵאשִׁית. יִרְא וַיִּזְכְּרוּ: שְׁצַף חֲרִישִׁית. אִם חָר
לְהֵשִׁית. שׁוֹבָה אֲשֶׁר הֵשִׁית. לְשׁוֹכְבִים יִזְכְּרוּ: זִכְרֵן רֵאשִׁית
עֲפֻרוֹת. וְתוֹלְדוֹת | סְפֻרוֹת. רֵשׁוֹם סְפֻרוֹת. לְמַסְפָּר חוֹל יִזְכְּרוּ:
רוֹבַע מַסְפָּרוֹת. מִחֲנֵי לְכַפְרוֹת. רִגְשׁ | שׁוֹפְרוֹת. לְשִׁפְרוֹת
יִזְכְּרוּ: זִכְרֵן קְרִיאַת | סֵפֶר. אֲשֶׁר גְּלַמֵּי שִׁפְרֵן. קָצַב לוֹ בְּסֵפֶר.
בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְזִכְרוֹן: קָצַף אִם הוֹחֵרֵט בְּסֵפֶר. לְכַלְתִּי מְצוּא

werde. Wer ist (gleich Samuel) so uneigennützig, dem das Volk, ja Gott selber das Zeugniß der Redlichkeit gab zum Andenken? Er versühnte uns durch Opfer und ist sein Ruhm gleich jenem Brüderpaar (Moses und Aaron) dem Andenken übergeben. Als er (David) den Zorn des Herrn sah, sprach er: vollführe Deine Strafe an mich; das gedachte ihm Gott zum Andenken. Er flehete, und das gezückte Schwert kehrte zurück in die Scheide, dadurch setzte er sich ein glänzendes Andenken, dem Sonnenglanz gleich. Zur Zeit der Dürre hoffe ich auf Regen, durch Vermittelung dessen, (des Elia) der dem entseelten Kinde Leben einhauchte. Er lebt im ewigen Andenken, wird schauen den Bund, dafür, daß er gegen das fahrlässige Volk eiferte für den Bund. Nochmals ward mir Mittel Gott zu versöhnen, durch Opfer,

שׁוֹנָא בְּצַע. יִדְבַר עֲנֵנוּ בִּי.
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר עַד. אֶדְוֶן לְזִכְרוֹן:
וּבִטְלָה הֶלֶב. יִכַּפֵּר בְּעַדְנוּ.
וּבְנִגְדֵי שְׁנֵי עֲפָרִים. יַעֲלֶה
לְזִכְרוֹן: זַעֲפָיִר אֲוִי־אִמֶּר. תְּהִי
יְדֵךְ בִּי. אֲשֶׁר כָּלֵב אֱלֹהֵיו
הוּא לְזִכְרוֹן. זַעֲקֵה וְהִשִּׁיב.
חָרַב אֶד נְדָנָה. וְהוֹשֵׁת לוֹ
בְּשֵׁמֶשׁ. כִּם לְזִכְרוֹן: חֲבִיתִי
בְּעֵת עֶצֶר. לְפֹתֶיךָ וּמִמְטִיר.
כְּמִשִּׁיב רֹוח לַיֵּלֶד. אֲבוֹד
מִזְכְּרוֹן: חִי לְרֵאוֹת בְּרִית.
בְּדַבְרוֹ קִנְאֵתִי. כִּי עֲזָבוּ עִם
בְּרִית וְזִכְרוֹן: שָׁרֵם הָיָה לִי.
מִכִּפּוּר פָּנִים. מִנְחָה הוֹלֶכֶת.
כְּשׁוֹחֵד לְזִכְרוֹן: שָׁרַף נִרְדָּה
וּסְמִים. לְמַסַּב תְּחַדְרִיו. דָּם

Am Sonntag.

כּוֹפֵר: קִיּוֹם זִכְרוֹן זֶה סֵפֶר. לְפָנָיו יִזְכּוֹר: זִכָּר צְפוּן מוֹרְדֵי אֹר.
תָּמִים דּוֹר כְּאֹר. צִיָּה כָּחַר לְאֹר. קִנְיֵיו יִזְכּוֹר: צְפוּפִים פָּנָי
נְאֹר. מִשְׁפָּטִים תַּת לְאֹר. צַחַן רוּעַ שְׂאֹר. בְּרִיב בַּל יִזְכּוֹר:
זִכָּר פְּעֻלַּת אֲזַרְתָּ. הַעֲרַתָּה מִמְזַרְחָה. פְּעֻלוֹ יִזְרַח. בְּקִרְבֵי שְׁנָיִם
יִזְכּוֹר: פַּח אִם הוֹטַרְתָּ. פָּרַחְתָּ לְמַרְחָה. פְּלוּלוֹ יִצְרַח. בְּעַדְם
יִזְכּוֹר: זִכָּר עֲקֵדַת מוֹרְתָה. כְּהִיתָ רְאִיָּה. עֲדֵי עָרוֹם וְעָרְיָה. סְבוּכוֹ
יִזְכּוֹר: עֲצָב מְרִיָּה. אִם כּוֹאֲבָה פּוֹרְתָה. עֲתָרוֹ לְרֵאִיָּה. וְלִזְכוּת

Räucherwerk, Schaubrot und andere Verordnungen; jetzt aber bin ich gestellt — ein inhaltleerer Topf auf die Glut — ein Trost nur kommt mir in Erinnerung: Du werdest Israel nicht zum Wittwer machen (verlassen.) Gott, Dir nur vertraue ich, nicht auf Menschen, die sterblich sind; Dein Namen allein bleibt ewig ein Andenken. So sehr sie mich stützen, Dein Erbarmen nur suchte ich; wäre dieses nicht gewesen, mein Andenken wäre längst nicht mehr. Jene konnten mit all ihrer Macht zu Dir mich nicht zurückführen, ihrer Verherrlichung nur ließen sie zurück zum Andenken. Diesem Tag nur war es vorbehalten zur Schließung der Rechnungen, er ist der Anfang der Tage, zur Erinnerung des ersten Tages (der Schöpfung). An ihm werden alle verzeichnete Thaten aufgedeckt und bekannt und kommen zur Erinnerung. Tod und Leben, Friede und Krieg, Mangel und Ueber-

וְחֶלֶב לְגִיחַת. וְלֶחֶם הַפָּנִים
 לְזִכְרוֹן: יִצְנֹתִי עַל גַּחְלִי
 רִיקָה. כִּי לֹא אֶלְמָן. שְׁתִּי
 לְזִכְרוֹן: יְהִי אֲבֵטָה בְּךָ. וְלֹא
 בְּגֵדֵיבִים. כִּי הֵם בְּקִבְרִי.
 וְלִנְצַח שִׁמְךָ לְזִכְרוֹן: כָּל
 אֲלֹהֵי סִמְכוֹנֵי. וְרַחֲמֶיךָ
 בְּקִשְׁתִּי. לֹא הֵם תִּמְתִּי.
 וְאֵינִי לְזִכְרוֹן. כִּי הֵם בְּזִרְעִי.
 עֲדִיךָ לֹא בָאוּ. רוֹמְמוֹתֶיךָ
 בְּפִיהֶם. שְׁמוֹ לְזִכְרוֹן. לְיוֹם
 זֶה נִכְמָם. סִכָּם חֲשִׁבוֹנוֹת.
 תְּחַקֶּה לְיָמִים. וְרֹאשׁ
 לְזִכְרוֹן: לְהִקְרֹא בּוֹ. כְּתַב
 עַט וְשִׁמֹּר. גְּלוֹי וּבְאֵר. וְיִדְוַע
 לְזִכְרוֹן: מוֹת וְחַיִּים. שְׁלוֹם
 וּמְלַחְמוֹת. צַחְצָחוֹת וְשׁוֹבַע

Am Sonntag.

יִזְכּוֹר: זִכָּר סֵלֶם חֵלֶם. וְעֲלִיו מְחֻלָּלִים. שְׁרֵי אַרְבַּע וְעֵלֶם. בּוֹ
 כְּמֵאז יִזְכּוֹר: שְׁרִיגֵיו בְּמַעְלָם. וַיֹּאמֶר לְגַעְעֵלֶם. שִׁידוֹ יוֹעִילֶם.
 בְּרִית לְזִכּוֹר: זִכָּר נְקִיבֵי מַטּוֹת. שְׁבוּעַת מַטּוֹת. גְּדִידוֹת הַמַּטּוֹת.
 לְאַמְצָם יִזְכּוֹר: נוֹשְׂאֵי עוֹל מוֹטוֹת. אִם פִּי לְהַמַּטּוֹת. נִפְיָן
 חֲדַר הַמַּטּוֹת: לְכַפּוֹר יִזְכּוֹר: זִכָּר מְצֻקִים. יְסוֹד מוֹצְקִים.
 מְפַעֵלֶם לְצוּעֵקִים: בְּפוֹט חֵשׁ לְזִכּוֹר: מְפִי יוֹנְקִים. אֲשֶׁר בְּפוֹף
 נוֹאֲקִים. מֵאֲמַר בְּרִית וְחֻקִּים. דְּבַר קָדְשׁוֹ יִזְכּוֹר: זִכָּר לִי

fluß, sie werden heute bestimmt. Die Handlungen des Menschen, seine Schritte, von ihm verges- sen, sind Gott im Andenken. Wer kann sagen: meine Wege waren verborgen, wegen dieser mir zugeschriebenen Sünde ge- schieht mir Unrecht! Die Han- dlungen des Menschen überfüh- ren ihn selbst, strafen ihn klugen, und treten als Zeugen auf. Erwäget Gottes Denken und Führung, ihr Menschenkinder alle, die ihr unter seinem Hir- tenstabe wie eine Heerde zum Andenken anvertrauet werdet. Zürnt Er, so schließt Er aus Seine Frommen, sie entgehen so Seinem Unwillen. Thue Wunder für die Lebenden, sonst gleichen sie den Todten; im Grabe kommt Deine Treue zu keiner Erinnerung. Was Du vormalß zum Entgelt der Tugend ge- than, thue jetzt für uns auch ohne Verdienst; Deinen Wun-

באים לזכרון: מעללי גבר.
 ומספר צעדיו. נשכחו
 מאנוש. ולא אל לזכרון:
 נסתרה דרכי. מי יוכל
 שיח. לשוא נכתב לי. חטא
 לזכרון: נגד פני גבר.
 מעשיו יזכחו. ויענה בו
 כחשו. עד לזכרון: שיחו
 מזמות אל. יחד כל בני
 איש. עוברי תחת שבט
 בצאן לזכרון: ^{Borb.} סוגר
 דלת. בעד תמימים בזעם.
 עד בא קצם. צאת לזכרון:
 עשה פלא לחיים. לבל
 יהיו כמתים. היש אמתך.
 בקבר לזכרון: עוררת אז
 בפועל. עוררנו בלא פועל.

Am Sonntag.

כפרים. ואמרי שפרים. למשקמי פרים. בשפה יזפור: לעת
 בקור ספרים. סתרים מספרים. לשני עפרים. לצדק יזפור:
 זכר כבוד משפך. מקום דור שכן. ברוכים בו שכן. חסד נעורים
 יזפור: פיור עם כן. ונועם קול דוכן. כפיר ביזם | מוכן.
 לנבונים יזפור: זכר ילד נון. ומשפטי אורי אפנון. יזכרו
 ברנון. פלאם לזפור: יוקש ברק השנון. אם השלף לתאנון.
 יקשיב תחנון. חנוניו לזפור: זכר מעם שופטים. ואות קציר

bern stifte das Andenken. Wende Dich, o Gott, denen zu, die in den Gärten weilen, (den Frommen in den Gotteshäusern) beachte sie, die von Deinem Gesetz sich unterhalten; Du kennst ihre Thaten, ihre Verdienste, trotz ihres mühevollen Lebens, aus Deinem Buche der Erinnerung. Sene Füchse (Egyptier) die Verderber des Weingartens, trachteten darnach den Weinstock (Israel) bis auf die Wurzel zu vertilgen und sein Andenken; sie drückten sie durch schwere Arbeit; sie schrieten, es wurde ihnen geholfen zu Gunsten ihrer Urahnen, die bei Dir in gutem Andenken stehen. Du prüfstest die Geschlechter im Voraus, an denen Du kein Gefallen fandest, die ließeſt Du vorübergehen in Deiner Erinnerung. Ein Geschlecht nur nahmst Du auf aus Tausend, übergabst ihm Deine Lehre und zeichnest es auf der Nachwelt zum Gedächtniß. Allerhabener! Du zeigtest sonst großes Wohlgefallen an Deiner Jugend-

הלא לנפלאותיך. תעש
 לזכרון: פני אלהים ביושבי
 גנים. מקשיב לנדברימו.
 בדת לזכרון: פעלם לפניך.
 ושכרם אתך. אוכלי לחם
 העצבים. בספר לזכרון:
 צצו שעלים. מחבלים
 ברמים. להקרית מנפן.
 שורש וזכרון: צרום בפרך.
 נאקו ונושעו. בכזשר הררי
 קדם. הוחק לזכרון: קדם
 בנת להורות. אין בהם חפץ
 חלפתם ואבדתם. מהיות
 לזכרון: קחת דור מאלק.
 אמריך הנחלתם. למענם
 בכל דור. חקת לזכרון:
 רם חשק מאד. בכלת

Am Sonntag.

חמים. טפש | שומים. יחיל מלזכור: מורה ארבעת שפטים.
 אם נענשו נשפטים. טבע משפטים. אשר שם יזכור: זכר
 חצות לילה. ותורות משפטי לילה. חשך באישון לילה. גגנו
 למו יזכור: חקר מפקד לילה. יגיה בלהב לילה. חוק הגה
 יזמם ולילה. לגיהם יזכור. זכר זה זבול. אשר בכצעי חבול.
 זדונות | סבול. עוד כל יזכור: זעם במבול. אם יצאה לחבול.
 זכרון ירח בול. לחלקה יזכור: זכר וכח כל פועל. בקו | ופלם

braut nahmst ihr Märtyrertum, ihre Leiden in Erwägung; sie zog Dir nach in jene finstere Wüste, o gedenke diese zärtliche Liebe wieder zu freundlicher Erinnerung. Dies Volk artete aus, setzte sich der Schmach der Widersacher aus, nahm ein ihm mächtiges Götzenbild auf zum Gedächtniß. Leicht hätte ihm dieß Verderben gebracht, wäre er (Mose) nicht aus der Verwirrung aufgestanden, um Gott an Seinen Schwur und Sein Bündniß zu erinnern. Aus altem Widerwillen gegen die Heidenvölker, bezeugtest Du uns wieder Deine Liebe, ein Zeugniß zum ewigen Gedächtniß. Ein vergessenes Geschlecht nahmst Du, wie im Werth gefallenes Silber, wieder auf. O nimm auch uns wieder auf, unser Andenken ist wieder vergessen.

נְעוּרִים. הַרוּגִיהַ וְעַנְיִיהַ.
תַּתָּה לְזִכְרוֹן: רָצָה אַחֲרֶיהָ.
בְּנִיא צִיָּה וְצִלְמוֹת. אֲהַבַת
כְּלוּלוֹתֶיהָ. תַּעַשׂ לְזִכְרוֹן:
שַׁחַתוּ עִם זֹו. שְׂאֵת שְׂמֵצָה
בְּקַמְיָהֶם. שֵׁם פֶּסֶל וְלֹא אֵל.
שָׁתוּ לְזִכְרוֹן: שִׁבְלוֹ בְּמַעַט
רָנַע. רֹוּלִי קָם בְּפָרִיץ.
מֵעוֹרָר שָׁבוּעָה. וּבְרִית
לְזִכְרוֹן: תַּעֲבֹת מֵאֹו. עֲדַת
כָּלוּ לְאֲמִים. חֲשַׁקְתָּנוּ מֵהֶם.
עֲדוֹת לְזִכְרוֹן: תִּמּוֹר כֶּסֶף
נִמְאָם. דּוֹר נִשְׁכַּח קַחְתָּ.
קָנְנוּ שְׁנִיתָ. כִּי שִׁכַּחְנוּ

Am Sonntag.

יַעַל. וְאִם בְּמָרָד וְאִם בְּמַעַל. רַב חֶסֶד יִזְכּוֹר: וְאִם טוֹב וְאִם
רָע. אֲשֶׁר בּוֹ יֵאָדָע. וְסִתּוֹ יִפְרָע. בְּסִאֲפָאָה מִלְּזִכְרוֹר: זִכָּר הַחַיִּים.
עַד כַּמָּה הֵם חַיִּים. הֵן לְמֹנֹת אִם לְחַיִּים. חֵי חֵי יִזְכּוֹר: הַמּוֹן
שְׂאוֹן בְּרוּאִים. יַעֲבֹרוּ לְפָנָיו בְּמַרְיָאִים. הֲלֹא כְּמוֹ רֵאוּיִם. לְכָל
אֶחָד יִזְכּוֹר: זִכָּר דְּלוֹת וְעֵשֶׁר. בְּצִוְרֹת וְחֵשֶׁר. דּוֹפִי וְגַם יוֹשֶׁר.
בְּדִין הוּא יִזְכּוֹר: דְּבַר גְּלוּי וְסִתָּר. בְּנִיגוֹת וְסוֹתָר. דֵּי חֶסֶד וְיִתָּר.
לְקַצֵּב יִזְכּוֹר: זִכָּר גְּנוּגִים לְיֹשֵׁב. בְּמַדְבָּר וְיֹשֵׁב. גְּשֵׁם וְרוּחַ
לְנֹשֵׁב. מֵהַיּוֹם יִזְכּוֹר: גְּרוֹן לְהַקְשֵׁב. מֵעַם שְׂמוֹ חוֹשֵׁב. גְּלוֹת
לְהֵשֵׁב. בְּיוֹם תַּקַּע יִזְכּוֹר: זִכָּר בְּהַל וְחִימָה. קָרַב וּמְלַחְמָה.
בְּקוּעַ חוֹמָה. לְחוֹמַת יָם יִזְכּוֹר: בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה. אִם הוּקַנְס

bern stiftete
Dich, o
in den
Fromme
beachte
Gesetz
kennst ih
dienste,
Lebens,
Erinneru
tier) die
gartens,
Weinstoc
Wurzel
Andenken
schwere
wurde it
sten ihr
Dir in
Du pri
im Vora
Gefallen
vorüberg
nerung.
nahmst
übergabf
zeichnest
zum Ge
Du zeig
gefallen

שְׂפָטִים.
זִכָּר:
הַ גְּנוּגֵי
הַ הֵנָּה
חֲבוּל.
לְחֲבוּל.
וּפְלִם

Der Fromme (Jakob) hatte es erwogen, nach welchem seiner Söhne sein Name genannt werden sollte, legte zum dauernden Gedächtniß seine Rechte auf Ephraim. O nimm auch Du Ephraim wieder auf, den Du einen Liebling einen theueren Sohn geheissen: als Erstgeborenen schreibst Du ihn ein zum Angedenken.

מוֹכְרוֹן: תָּרַ אִישׁ תָּם.
בְּמִי זָרְעוּ יִכְנֶה. שֶׁבַל יָדָיו.
לְאוֹת וּמוֹכְרוֹן: ^{Borb.} תִּרְפַּק
מְשׁוּל אֶפְרַיִם. בְּשַׁעֲשׁוֹעַ
יָלֵד וּבֶן יָפִיר. הֲלֹא בְכוֹרִי
הוּא. חֲקֵת לְמוֹכְרוֹן:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניה נגלו כל תעלומות
המזון ונסתרות שמפראשית: אין שכתה לפני כסא כבודך. ואין נסתר מנגד
שיניה. אתה זוכר את כל המפעל. וגם כל היצור לא נקחד מפקד. הכל גלו
וידוע לפניה "אלהינו. צופה ומפיט עד סוף כל הדורות. כי תביא חוק
זכרון להפקד כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמזון בריות לאין
תכלית. מראשית בזאת הודעת. ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלית
מעשיה זכרון ליום ראשון. כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ועל
המדינות בו יאמר איזו לחרב. ואיזו לשלום. איזו לרעב. ואיזו לשבע.
ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולפנות. מי לא נפקד ביהם הנה. פי זכר
כל היצור לפניה בא. מעשה איש ופקדתו. נעלילות מצעדי גבר. מחשבות
אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש. אשרי איש ו שלא ישכחה. וכן אדם
יתאפיץ בך. כי דורשיה לעולם לא יבשלו. ולא יבלמו לנצח כל החוסים בך.
פי זכר כל המעשים לפניה בא. ואתה דורש מעשה כלם: וגם את נח
באהבה זכרת. ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים. בתביאה את מי המבול
לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם. על בן זכרוננו בא לפניה "אלהינו.
להרבות זרעו פעפרות תכל. וצאצאיו בחול הים. בפתוב בתורתך ויזכור
אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בפתב ויעבר
אלהים רוח על הארץ וישבו המים: ונאמר וישמע אלהים את נאקתם

Am Sonntag.

מהומה. בצור קול הומה. לאדמה יזכור: זכר אמינה ושקר.
אזון שיה וסקר. אות פקדת בקר. לרנעים יזכור: ^{Borb.} אם
לזול אם לזכר. או למעת או לעקר. אנזש בדקדוק וחקר.
למשפט יזכור:
אתה זכר ober der Linie.

מזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר וזכרתי את בריתי יעקב. ואף את בריתי יצחק. ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור: ובדברי קדשך כתוב לאמר. זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי: ונאמר. שרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו: ונאמר ויזכור להם בריתו וינחם ברב חסדיו: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר. הלוי וקראת באזני ירושלים לאמר. פה אמר יי זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: ונאמר וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעורייך נהקימותי לך ברית עולם: ונאמר. הבן יקר לי אפרים אם ילד שעשועים פי מדי דברי בו זכיר אוקרנו עוד על פן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יי:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקידת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בחר המריה. ותראה לפניך עקדה שעקר אברהם אבינו את יצחק בנו על גב המזבח וכבש רחמי לעשות רצונך בלבב שלם פן יכבשו רחמיך את פעםך מעלינו וכמוכך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומנחלתך. וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך פאמור: וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: * כי זכר

(*) כשיש ברית מילס לומרים כלן פומון זכ נפתיסת לכון סקודס.
 זכור ברית אברהם ועקדת יצחק. והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך: אות ברית ביני ובינה אבינו. למי החותמת הכר-נאפי אם בבשרנו. ברית ברית תוחלתנו. זכור ואל-תפר בריתך אתנו. ושוב ברחמים על-שארית ישראל והושיענו למען שמך: רחמיך זכור להלבן בשלג אדם. הבט לברית קניך נא חסדם. קול יעקב איש תם הקדם. זכור עדתך קניית קדם: והשב טפי אהביך עד בינה ובין ידיך. נא הדם לאות למשמרת לעבדיך. חזק דרוש דמים שפכו דמי חסדיך. זכור רחמיך יי וחסדיך: ושוב דרוש דמים דון דינו. השב שבועתים אל-חיק מענינו. חנם נמפרנו ולא בכסף פדנו. זקף מקדשך השמם לעינינו. והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך:

Der Fro
 erwogen,
 Söhne f
 sollte, le
 dächtniß
 im. D ni
 wieder a
 einen th
 als Erst
 ihn ein
 תעלומות
 תהר מנגד
 תכל גלי
 ביא חוק
 ת לאין
 תחלית
 קב: ועל
 לשבע.
 פי זכר
 מחשבות
 ובן אדם
 דמים בך.
 את נח
 המבול
 אלחינו.
 ויזכור
 ה ויעבר
 באקתם
 וישקר.
 Bor
 אם
 ותקור.

מוסף ליום ב' דר"ה

כָּל הַנְּשַׁבְּחוֹת אֹתָהּ הוּא מְעוֹלָם וְאֵין שְׂכָחָה לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדָךְ.
וְעַקְרַת יִצְחָק לְזָרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר: בְּרוּךְ אַתָּה יי
זוֹכֵר הַבְּרִית: ומוקטין תשרית

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

סקסל טוונקיס היום ורת עולם וס"ץ מוזכ.

הַיּוֹם הִרְרַת עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט.
כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים. אִם בְּבָנִים. אִם כְּעֹבְדִים: אִם
בְּבָנִים רַחֲמֵנוּ בְּרַחֵם אָבֱ עַל בָּנִים. וְאִם כְּעֹבְדִים
עֵינֵינוּ לָךְ תִּלְוִיזוֹת. עַד שֶׁתִּחַנְּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר
מִשְׁפָּטֵנוּ אִיוֹם קָרוֹשׁ:

וטוונקיס ארשת וס"ץ מוזכ.

אַרְשֶׁת שִׁפְתֵינוּ יַעֲרֹב לְפָנֶיךָ אֵל רֵם וְנִשְׂאָ. מִבֵּין וּמִבֵּית
מֵאֲזִין וּמִקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעַתֵנוּ וְתִקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֶדֶר
זְכָרונֵנוּ:

(Am Sonntag wird anstatt אשא das untenstehende אנוסה gesagt.)

אנוסה Ich suche die Hülfe
weither und finde die Allmacht
vor mir und um mich, wenn
ich sie anrufe. In der göttlichen
Gemeine, in meiner Mitte
steht sie da, und in diesem
kleinen Heiligthume will ich
sie anrufen. Beachte und hüte
mich, ich bin ein verirrtes
Schaf; jeder scheert mich und

אָנוּסָה לְעֹזְרָה. אֲמַצָּא
נְגִדִי. אֵל קָרוֹב לִי. בְּעֵת
קְרָאִי בְּקוֹל: אֲשֶׁר בְּעֵדַת
אֵד. בְּקִרְבִי נִצָּב. וּפֹה
בְּמִקְדָּשׁ מְעַט. אֲצַפְצֶף
לוֹ בְּקוֹל: בְּקִרְבִי דְרִשְׁנִי.
שָׂה פּוֹזְרָה אֲנִי. נִגְזַזְתִּי

Am Sonntag.

עיוקר ע"ס א"ב מרובע.

אֲשָׂא רְעִי בְּצִדְקָה. תֵּת לְפִזְעֵלִי צִדְקָה. אֲשַׁאֲלָה מִשְׁפָּטִי
צִדְקָה. קוֹל | לְהִרְיִם כְּשׁוֹפָר: אֵין קוֹרֵא בְּצִדְקָה. רוֹנֵף צִדְקָה צִדְקָה.

Ich muß verstummen, darf meine Stimme nicht erheben. Meine Scheerer sprechen: es ist verstoßen, sich selbst überlassen, darf seine Stimme nicht erheben. Ich fand Freude in der Beschäftigung seiner Lehre sie war mir angenehm. Er neigte mir sein Ohr und sprach: laß mich vernehmen Deine betende Stimme; schnell jedoch entfernte Er sich von mir, wie Opher über Berge, als Er Recht und Ordnung in meinen Wohnungen suchte, und nichts davon zu hören war. Führe ihn zu mir zurück, Abraham! vielleicht wird er dir zu Willen sein, weil du Seiner Stimme folgest. Sprich Gutes für das Volk, zeige hin auf das Opfer zu Moriah; laß seinen Gehorsam sprechen für die, die Deiner Stimme nicht gehorchten. Hilf,

וּנְאַלְמַתִּי. בְּלִי לְהַרִים קוֹל:
בְּאִמּוֹר גּוֹזְזִי. גְּדַחָה הָיָה.
שׁוֹמְרָה וְצִלָּהּ. לֹא יִשְׁאַג
בְּקוֹל: גְּלַתִּי שִׁיחַ בְּחֻקָּיו.
וְחֲכִי עָרַב. הִטָּה אֹזֶן וְשָׁח.
הַשְׁמִיעֵנִי יְיָ אֵת קוֹלְךָ קוֹל:
נָז וּבְרַח מִנִּי. בְּעוֹפֵר עַל
הָרִי בְּתַר. בְּבִקְשׁוֹ דָת
וְאוֹת בְּמִשְׁכְּנוֹתַי וְאִין קוֹל:
דִּלְג מִבְּתַר לְבַתָּר. הַשִּׁיבֵהוּ
אֵלַי. אֲוִלִי יִשְׂא פָנָיֶךָ. עֵקֵב
שְׁמֵעֵךְ בְּקוֹל: דְּרוֹשׁ טוֹבָה
לְמוֹ. וְרֵאֵה שָׁח מוֹרְיָה.
אֵלֶם פִּיהוּ יְהִי צְדָקָה. לֹל
שְׁמֵעָה בְּקוֹל: הָסֵר מִחֻלְקָה.
יְדִים שְׁעִירוֹת. הוֹנָה
בְּתַחֲנוּנִים. כִּי לָךְ הַקּוֹל:

Am Sonntag.

אֶקְרָא שְׁמֵעָה צְדָקָה. בְּקוֹל בְּלוֹל בְּשׁוֹפָר. בְּגִתִּי בְּמִדְעִי. לְמַרְחוֹק
אֵת דְּעִי. בְּטוֹי תְרוּעָה בְּיַדְעִי. בְּקוֹל מִתָּן שׁוֹפָר: בּוֹ בְּהָרִיעִי.
אַרְצָה לִי רוֹעִי. בְּאַמְצוֹ זְרוֹעִי. בְּקוֹל כַּחַ שׁוֹפָר: גְּשִׁתִּי בְיוֹם דִּין.
לְהַתּוֹכַח בְּדִין. גּוֹלָה עוֹמֵק הַדִּין. בְּקוֹל קַפְאוֹן שׁוֹפָר: גְּזַרְתָּ דָת
וְדִין. אִם חִיבְתִּי בְדִין. גְּרוֹנִי יַעֲכַב מוֹרַע דִּין. בְּקוֹל עִם שׁוֹפָר:
דְּרוֹשׁ וְהַעֲלֵ רְטִיָּה. לְפָנַי מְרִיָּה. דַּעַת לְמְרוּיָה. קוֹל חוֹבֵשׁ שׁוֹפָר:
דְּחוּי לְכְרוּיָה. בְּעַד נְכָרְיָה. דְּרוֹר לְכָל בְּרִיָּה. בְּקוֹל הַעֲבָרָה

daß jenes Zeugniß nicht in Vergessenheit kommt, daß bei seinen Nachkommen diese Stimme nie aufhöre. Meine Propheten und Redner, Söhne meiner Mutter, sie regten mich an, Seiner Stimme zu gehorchen. Sie standen auf ihrer Warte und ermahnten, Er theilte ihnen Geheimnisse mit, ließ sie seine Stimme vernehmen. Jetzt ist Er von mir gewichen; Soll ich umhergehen Ihn zu suchen? — Er ist überall. — Wohin soll ich meine Stimme schicken. Auf Erden wird meines Gottes erwähnt, — des Allmächtigen in den Höhen, — voll ist die ganze Erde Seiner Majestät, so rufen vernehmlich die höhern Wesen. Auch die Heere in den Wassern, worauf Er Seinen Weg gebahnt, sprachen: wir haben keine Gestalt wahrgenommen, sondern eine Stimme. Ich suche in den Wüsten, ob Er da zu finden? Dort wird es verneint. Einst, als Er Seine Lehre verkündete, erschütterte mich Seine Stimme; der

הושע. אשר לא תשכח
 עדות. ומפי זרעו. לא יסוף
 קול: וחזוי ומליצי. הם בני
 אמי. ואז נחרו בי. למען
 אשמע קול: ועל משמרתם.
 יעמדו ויזעקו. וגל להם
 סוד. והוא יענם בקול: זה
 חמק מני. אסוב
 ואבקשנו. בכל מקום הוא
 אנה אשא קול: זכר דודי
 למטה. אדיר במרום. מלא
 כל הארץ כבודו: חילי
 מים. אשר בסבילו. דברו
 תמונה לא ראינו. זולתי
 קול: חפשי ישימון. היש
 ואמרו אין. קדם תתו עזו.
 בעתני בקול: טהור דלג.

Am Sonntag.

שוֹפָר: הַכָּשֵׁל בְּנֵאֲפִיף: בְּזֶרֶת נְפוּף. הֵצַג בְּרִיב צְפוּף. בְּקוֹל
 חֲדָת שׁוֹפָר: הֶעֱנַשׁ בְּאֵפוּף. וְשָׁב הָיֹזֶת חֲפוּף. הִזְעִילוּ לֵב
 כְּפוּף. בְּקוֹל כְּפִיפֶת שׁוֹפָר: וְאִם שׁוֹר יַעֲלֹזוּ. וּבְדִין יִלְיֹזוּ. וְצָדֵק
 יְרוּץ לְאַחֲזוּ. בְּקוֹל חֵיל שׁוֹפָר: וּכְמוֹ מַכְנִים בְּזוּ. וּמוֹצִיא בְּזוּ.
 וְכֵן מְנוּ יִגִּיזוּ. בְּקוֹל רוּחַ שׁוֹפָר: זֶה מְכַל קוֹלוֹת. אֲשֶׁר בְּמִקְהֵלוֹת.
 זָקַק לְקֵהֵלוֹת. קוֹל תִּקַּע שׁוֹפָר: זֶמְמִי עֲקֵלְקֵלוֹת. מְחַוֵּבֵי סְקִילוֹת
 זָעוּ בְּגִדְוֵעַ מְקֵלוֹת. בְּקוֹל שְׁמַע שׁוֹפָר: חֵי מְכַל שְׁנָה. יוֹם זֶה

Altreine schritt über Berge hin,
und vom Berge Mor, Seinem
Aufenthalte, ließ Er Seine
Stimme hören. Ich habe Seine
befreundete Wohnung entweiht,
— er verließ sie und ließ sich
vernehmen: an dem bestimmten
Tage wird Er erscheinen. Ich
war Ihm werth, selbst in mei-
ner Gefangenschaft verließ Er
mich nicht, und eine Stimme
ließ mich versichern: ich werde
mit Dir sein. Er folgte mir
nach Schinar, schlug seinen
Thron auf in Elam, befreite
mich aus allen Aengsten und
drohenden Gefahren; ich danke
es Ihm ewig mit lauter Stimme.
Das Reich kam an Völker die,
nicht wußten, ob ein Gott im
Himmel sei; da rief ich zum
Gott meines Heils um Rettung
aus den ehrnen Fesseln, und
Befreiung aus dem Moder,

הָרִים וְעָבַר. וּמִמְעוֹן הַר
מֹר. אִזּוֹ נָתַן קוֹל: טְמֵאתִי
יְדִידוֹתַי. שְׁכֵנוֹ וְעָלָה. לְיוֹם
כָּסֵא יִבֵּא. בְּאֹזְנֵי קוֹל: יִקְרָתִי
בְּעֵינָיו. וְנִלְוָה לִי בְּשִׁבִי. עִמּוֹ
אָנֹכִי. אִזּוֹ הִבְטִיחַנִי בְּקוֹל:
יָרַד לְשַׁנְעֵר. וְשָׁם כָּסֵם
בְּעֵי לָם. הַשְׁמִיעַ בְּאָרְי.
וּכְנַחַשׁ קוֹל: פִּלָּה מִנִּי דוֹב.
בְּהַתְרַפָּה מִמְּלֶאכֶת. חֶק
בְּמִכְתָּב. וַיַּעֲבֵר קוֹל: כָּבֵשׁ
לִי. אֶרְבָּעָה רָאשֵׁי נָמֵר. וְגַם
אֲנִי בְּהוֹדִיֹת אֶסְקָה. אֲשַׁמִּיעַ
דוֹ קוֹל: לְחַיִּת קָנָה. אִזּוֹ
מָכַר אֶרֶץ. מִי לִי בְּשָׁמַיִם.
אִזּוֹ הִרְיָמָה קוֹל: לְאֱלֹהֵי
יִשְׁעֵי. מִשְׁנֵי בְרוֹל שׁוֹעֵתִי.

Am Sonntag.

שָׁנָה. חֲקוּק לְשׁוֹשְׁנָה. לְקוֹל חֲרוֹת שׁוֹפָר: חֲבָתוֹ מְשָׁנָה. שְׁנֵי
מֵרֵאשִׁינָה. חֲמָא כָּל הַשָּׁנָה. דְּחוֹת בְּקוֹל שׁוֹפָר: טַבַּע בְּרֻכּוֹת
תְּשַׁע. מוֹל שׁוֹפְרוֹת תְּשַׁע. מֵהוֹר מֵהֶם יִשְׁע. בְּקוֹל דַּת שׁוֹפָר:
מִנְּה צְחוּנֵי רִשְׁע. בְּשׁוּבָם מִפְּשַׁע. מְרִיתָם תְּשַׁעֲשַׁע. בְּקוֹל
שׁוֹעֵ שׁוֹפָר: יוֹטֵב מִשׁוֹר פָּר. וּמֵאִיל הַמְּשָׁר. יוֹם הַמִּסְפָּר. לְקוֹל
חֲדוּשׁ | שׁוֹפָר. יִקְשׁ יוֹפָר. וְסוֹמֵן יִחְפָּר. יוֹשֵׁר לֵב יִשְׁפָּר. בְּקוֹל
שׁוֹפָר שׁוֹפָר: כְּעֵת הֵם תּוֹקְעִים. גִּיא מִבְּקִיעִים. כְּרַבִּים | מִשְׁקִיעִים

daß
Berge
seinen
me n
pheten
meiner
an, E
chen.
Warte
theilte
ließ f
men.
wichen
Ihn
überal
meine
Erden
wähnt
in der
ganze
so ruf
Weser
Waffe
Weg
haben
nomm
Ich f
Er do
es v
Seine
terte

בְּקוֹל
לב
צְדָק
בְּזוֹ.
לוֹת.
ילוֹת
הַ

worin mein Fuß versangen war, mit lauter Stimme. Das Ende meiner Leiden wurde mir nicht bekannt, wann also wird in meinem Lande die Stimme der Freiheit erschallen: Selbst meinen Schriftgelehrten ist dies Wissen verschlossen geblieben; meine Seher auch wissen es nicht, wann sie diese Stimme erheben werden. O schaue auf meine Leiden, siehe meine Qual; ich kenne sonst Niemanden, zu dem ich meine Stimme erheben könnte. Ich will ewig hoffen; denn es bleibt kein Wort unerfüllt, was sie ausgesprochen, die Deine leise Stimme vernahmen. Wie wird sich mein Herz dann erfreuen, wenn ich die Stimme Gottes meldend vernehme. Er wird mich auf ewig wie ein Siegel Seinem Herzen aufdrücken, und wie vormalß durch Seine Stimme mich aufmuntern. Du hast mich erhoben, Gott! über alle Nationen, denn meinewegen hast Du am Horeb Deine Stimme hören lassen.

וּמְרַגֵּל עַב מִיַּשׁ הַצְּרָחָתִי.
 בְּקוֹל: מִדַּת קִצִּי. לֹא
 הוֹדִיעַנִי. מִתִּי בְּאַרְצִי. תוֹר
 יִשְׁמִיעַ קוֹל: מִיּוֹדְעֵי סֵפֶר.
 חָתַם קִצִּי. לְבַל דַּעַת צוֹפִי.
 עַת יִשְׁאֹר קוֹל: נָא הַבֵּט
 וְרֵאֵה. עֲנִי וּמְרוֹדִי. אֵינִן לִי
 מִכִּיר. לְמִי אֲשָׂא קוֹל: נִצַּח
 אֶקְוֶה. כִּי לֹא יִפּוֹל דְּבָר.
 מִמִּקְשִׁיבֵי. דְּמָמָה וְקוֹר:
 שׁוֹשׁ יִשִּׁישׁ לְבִי בְּקִרְבִּי.
 בְּשִׁמְעֵי הוֹדִי דוֹפֵק. עַל
 פִּתְחֵי קוֹל: ^{Borb.} סֵלָה יִשִּׁימֵנִי
 בְּחֻזְתָּם עַל לֵב. כְּאֹז תַּחַת
 הַתְּפוּחַ. עוֹרְרֵנִי בְּקוֹל:
 עֲלִיתָנִי אֵל. עַל כָּל בְּנוֹת.
 כִּי בַעֲבוּרֵי. בְּחֹרֵב תַּתָּה

Am Sonntag.

בְּקוֹל שְׂאוֹן שׁוֹפָר: כָּל הַמּוֹן מְרַעִים. בְּחִיל מִתְרוֹעָעִים. כְּאֲשֶׁר
 הֵם | מִתְרַעִים. קוֹל יִרְעֵ בְּשׁוֹפָר: לְהוֹלֹ בִּיקְשׁוּב. יִבְעַת כָּל
 מוֹשֵׁב. לְאֲמִים בְּסֵעַר יִנְשֵׁב. בְּקוֹל סֵעֶרֶת שׁוֹפָר: לְיֹדְעֵי יוֹשֵׁב.
 לְאֹזֹת מוֹב יִתְחַשֵּׁב. לְעַת יִתְיַשֵּׁב. בְּקוֹל טַעַם שׁוֹפָר. מוֹאֲסִיו
 לְהִבְקִיעַ. בּוֹגְדֵי לְקַעֲקַע. מוֹרְדֵי לְהִשְׁקִיעַ. בְּקוֹל חֲזוֹק שׁוֹפָר:
 מְאָרִיךְ בְּהִתְקַע. מְקַצֵּר בְּהִתְקַע. מְרִיעַ וְתוֹקַע. בְּקוֹל שְׁלוֹשׁ |
 שׁוֹפָר: נוֹתֵן אִימּוֹת. מְחַפֵּיז אִמּוֹת. נוֹסֵף נוֹאֲמוֹת. מְקוֹל בּוֹדֵךְ

Du bist hoch erhaben über alle Götterwesen, und ewig will ich Dich verherrlichen durch des Schofars Stimme. Aus der Wüste rief, das aus Aegypten befreite Volk Dir bittend zu, aus Assur ließ es seine flehende Stimme vernehmen; o nimm Dich des duldbenden Volkes an laß die Posaune für sie erschallen und rufe sie zusammen mit lauter Stimme. Befestige Deine Gesetze in meinem Herzen, daß sie nicht leicht schwinden und von mir weichen, was Du vernehmlich mich hören liehest. Lernen will ich das lautere Wort, meine Augen stets auf meine Lehrer richten, wie vormals, als Dein Gesandter (Moses) lehrte, was Gott ihn mit Worten gelehrt. Die Zeit des Gerichts ist nun herangekommen, ein würdiger Fürsprecher steht da, Dich bittend zu erflehen; der Neumond ist

קול: על כל אלהים. מאד
נתעלית. נצח תתעלה.
בתרועת קול: פעה
ממדבר. צפור ממצרים.
ויונה השמיעה. מאשור
קול: פקוד צפור בית.
הרוש יונת אלם. תקע
למו בשופר. ושרוק: למו
בקול: צור חקים ומני. לבל
יעופו בנשר. לבל יכנפו.
משמיעי קול: צרופה
אלמד. ועיני למורי. באז
ציר מדבר. ואל משיבו
בקול: קרב קץ. בא עת
משפט. קם מליץ יושר.
להתחנן בקול: קדש

Am Sonntag.

שופר: גותין חומות. משבית מלחמות. נוהם בהמורת. קול
שאג שופר: סודו כגלה. בסין לסגלה. סים | מגלה. בקול הלוח
שופר: סוד יום גאלה. בחספו להגדה. ששון וגילה. קול ישמיע
שופר: עשור דוחה. עונג מדחה. עברות ממחה. בקול צרח
שופר: עונות מוחה. עבדות מאחה. עבדות מנחה. קול חצור
שופר: פגור והסעיר. ממלכות שעיר. פשעה תעיר. בקול קולות
שופר: פתחי העיר. תשקיע ותבעיר. פחד רב וצעיר. מקול
המית שופר: ציון רמו אות. שופרות שלש מאות. צוחה במדין

bestimmt, das Fest anberaumt, ich blase das Schofar und Gott wolle mir antworten. Aus den Gräbern wird es laut werden, von den Felsen wird es wiederhallen, wenn die verdorrten Gerippe in der Erde sich hören lassen werden, eine Fahne wird sichtbar sein auf den Bergen, des Schofars Stimme wird gehört werden zu der lautbaren Freude der längst Verstummten. Die Schwachsinnigen werden sich nicht mehr dem Irrthum zuwenden, nicht mehr verstockt sein der göttlichen Stimme zu gehorchen. Führe mir wieder zu, wie vormals, das überlieferte Gesetz, das Du unter Feuerflammen und Donner ertheilt. Jener Wohlredner (David) hat Weisheit verbreitet, viele liebliche Lieder gedichtet, zu anmuthigem Sang: sie priesen den Ruhm, allen verständlich, des Allmächtigen und Beherrscher des All, in

הודיש. והוכן מועד. ואתקע בשופר. ויענה לי בקול: רגש מקבר. צוחה מפלע. בתת יבשי עצם. מעפר קול: ראו נס בהרים. וקול שופר בארץ. להשמיע רנן. מדמומי קול: שנג לב הותל. עוד בל ישנו. בלי להכביד אוזן. משמוע קול: שובב לי בקרם. דת מורשה. אשר בה עלפתני בלפידים וקול: תבונה הפיק. איש גבון דבר. וחק נועם זמירות בנעימות קול: תהלה יתנו. אז לכל השמיע. לאל מושל בכל.

Am Sonntag.

ראות. בקול שתוף שופר: צפצפו צבאות. בשרו פלאות. צור בעש נפלאות. בקול ערב שופר: קול חלושה. בארקה חלושה. קולות מתן שלשה. קולות בנתנו בשופר: קרן משלשה. היום לזכר אשלשה. קרוא עוד שלשה. בקול עתוד שופר: רחשתי לעליות. ועיני תלויות. ראות פנים גליות. בקול גדל שופר: רביעית חיות. לקוד להיות. רשף שלהביות. בקול להב שופר: שנה תעורר. לשלם גמול. לצורר. שאונו תפורר. בקול גבורות שופר: שושן תדרר. גאלה חכרר. שזכנים תזורר. בקול הערת

lieblicher Weise. Wie Du einst für Zions Söhne die Söhne der Griechen gebeugt, mit Pfeilschüssen und Donner bedroht, so auch stürme auf meine Verächter ein, blase das Schofar mit südlichen Stürmen, daß die Stimme weithin erschalle.

יִמְתִּיקוּ בְּקוֹל: תַּחַת בְּנֵי צִיּוֹן. בְּנֵי יוֹן שָׁחוּ. הַבְּרִקָּה חֲצִים וְתַהַמָּם בְּקוֹל: תִּרְעַם לְבוֹזוֹי. תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר בְּסַעְרוֹת תִּימָן: אִזְ יִלֵּךְ קוֹל:

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עם. מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי טהר גם כל העולם כלו חל מפניך ובריות בראשית חרדו מפך בהגלותך מלבנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש. בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת: כפתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר. ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: ונאמר וכל העם ראים ואת הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחוק: ובדברי קדשך כתוב לאמר: עלה אלהים בתרועה " בקול שופר: ונאמר. בתצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך " : ונאמר תקעו בחדש ו שופר בפסח ליום חגנו. כי חזק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ונאמר. הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עזו: הללויה בנכורתיו הללויה ברוכ גדלו: הללויה בתקע שופר הללויה בנבל וכנור: הללויה בתוף ומחול הללויה במנים וענב: הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: ועל ידי שבדיך הנביאים כתוב לאמר. כל ישבי תבל ושוכני ארץ פנשא גם הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו: ונאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנפחים בארץ מצרים והשתחוו ליי פהר הקדש בירושלם: ונאמר. ויי עליהם יראה ויצא כפרק

Am Sonntag.

שופר: תישר מחרמון. לרועע אדמון. תשלג בצלמון. בקול המון שופר: תצעד כבישימון. במתן אמון. תשמיע בארמון. קול קורא בשופר: אתה נגלית

aber der Linie.

חצו ונאדני אלהים בשופר ותקע והלך בסערות תימן יי צבאות יגן עליהם:
כן תגן על עמך ישראל בשלומך:

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול | לחרותנו ושלא
גם לקבץ גליותינו וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו פנים
מידתתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו במצוה
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפני כבודך פאמור: וכיום
שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות
על עלותיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני
אלהיכם אני יי אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר ומאזין
תרועה ואין דומה לך: ברוד אתה יי שומע קול תרועת עמו
ישראל ברחמים: ומוקעין תשר"ת.

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

סקבל סונכיס היום הרת עולם וס"ץ סזכ.

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט. כל
יצורי עולמים. אם כבנים. אם כעבדים. אם כבנים
רחמנו כרחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו
לך תלויות. עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו.
איום קרוש:

ולועכיס ארשת וס"ץ סזכ.

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא. מבין ומביט
מאזין ומקשיב לקול תקיעתנו. ותקבל ברחמים ובכרצון סדר
שופרותינו:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל כרצון. ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

סס סין סס כסניס ס"ל ותערב כק ותחזנה ככו כסמריס.

Wöge unser Gebet dir wohl-
gefallen, wie einst das Opfer auf
deinen Altären. Ach, Allerbarmen-
der, in deiner vollen Barmherzigkeit

ותערב לפניך עתירתנו
בעזרה ובקרבן. אנא רחום.

Gemeinde
a Bors.

laß deine Herrlichkeit wieder einziehen in Zion, und stelle her den Gottesdienst in seiner Weihe in Jerusalem. Laß es uns mit Augen schauen, wenn du wiederkehrst nach Zion in deiner Barmherzigkeit; da wollen wir dir dienen, Herr, in aller Gottesfurcht, wie in den alten Tagen und den hingeschiedenen Jahren.

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הָשֵׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן וְסֹדֵר הָעֲבוּדָה לִירוּשָׁלַיִם. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים וְשֵׁם גַּעְבֻּדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: ע"כ סקסל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי שְׂאוֹתְךָ לְבָדְךָ בִּירְאָה גַּעְבוֹר: Der Vorbeter schließt:

מִדִּים רִבְּנֵי מִדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאוֹתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרֵכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל-שְׁתַּחֲוִייתֵנוּ וְקִיּוּמֵנוּ בֵּן תַּחֲוִינוּ וְתַקִּימֵנוּ וְתַאֲסוּךְ בְּלִיַּרְתֵּנוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם עַל שְׂאוֹנוּ מִדִּים לְךָ. בְּרוּךְ אַל תְּהוֹדָאוֹת:

מִדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאוֹתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר נְדוּר. נוֹדָה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל גְּסִיף שֶׁבְכָל-יוֹם עֲמָנוּ. וְעַל גַּפְּלֵאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל-עֵת עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים. הַשּׁוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לְךָ:

וְעַל כָּלֵם יִתְפָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלִּבְנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲבִינוּ מִלִּבְנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעֲסֶךָ וּכְלָה דָבָר וְחָרַב וְרָעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹז וְרָעָה וּמִגָּפָה וּפָגַע רָע וְכָל-מַחְלָה וְכָל-תַּקְלָה וְכָל-קִשְׁטָה וְכָל-מִינֵי פוֹרְעָנִיּוֹת וְכָל-גְּזוּרָה רָעָה וְשִׁנְאֹת חָנָם מֵעֲלֵינוּ. וּמֵעַד כָּל-בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדִיךָ סֵלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת-שִׁמְךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַשּׁוֹב שִׁמְךָ וְלֹךְ גָּאָה לְהוֹדוֹת:

Während der Vorbeter וכל החיים sagt, sagen die Priester leise diesen רצון יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת

Die Gemeinde sagt dieses:

Die Priester sagen dieses:

שצויתנו לברכה

שצויתנו לברך את עמך ישראל

ברכה שלמה ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם:

Segne uns, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, segne uns mit dem dreifachen Segen, der geschrieben steht in deiner Thora durch Moses deinen Knecht, und gesprochen ward von Aharon und seinen Söhnen, den Priestern, deinem geheiligten Stamme, daß er in allen seinen Aussprüchen in Erfüllung gehe.

Segne. אלהינו ואלהי אבותינו

ברכה המושלשת בתורה

הכתובה על ידי משה עבדך

האמורה מפי אהרן ובניו

העם עונה נלפט כהנים

עם קדושיך באמור:

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geweiht und geheiliget hat durch die Weihe und Heiligkeit Ahrons, und uns geboten hat, zu segnen sein Volk Israel in Liebe.

כשומר העם כהנים אומרים הכהנים זככה זו:

ברוך אתה יי אלהינו

מלך העולם אשר קדשנו

בקדשתו של אהרן ובניו

לברך את עמו ישראל

באהבה:

Der Vorbeter sagt folgenden Segen theilweise vor und die Priester sprechen ihn nach.

יברך Es segne dich — Es segne dich von Zion aus Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen.

יברכה. יברכה יי מציון עושה

שמים וארץ:

” Gott — Gott unser Herr! wie mächtig ist dein Name in aller Welt!

יי אדונינו מה אדיר שמך בכל

הארץ:

” Und behüte dich! Behüte mich, Gott; denn ich vertraue auf dich.

ישמרה. שמרני אל כי חסיתי

ך:

Während die Priester die Worte ושמך ויחך fingen, betet die Gemeinde folgenden רבנו של עולם.

רבנו של עולם אני שלך וכלומותי שלך כלום חלמתי

ואני יודע מה הוא. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי

שִׁיְהִיו כָּל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל | לְמוֹצֵה בֵּין שְׁחַלְמֹתַי
 עַל עַצְמִי וּבֵין שְׁחַלְמֹתַי עַל אַחֲרִים וּבֵין שְׁחַלְמוֹ אַחֲרִים עָלַי
 אִם שׂוֹכִים הֵם חֲזָקִים וְאַמְצָם וַיִּתְקַיְמוּ בִּי וּבָהֶם כְּחַלּוּמוֹת יוֹסֵף
 הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפֹאֵם כְּחַזְקֶיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מַחְלִיו
 וּכְמַרְיָם הַנְּבִיאָה מְצַרְעָתָהּ וּכְנַעֲמָן מְצַרְעָתוֹ וּכְמִי מָרָה עַל יְדֵי
 מֹשֶׁה רַבְּנוֹ וּכְמִי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שְׁהַפְּכֵת אָח
 קָלֶלֶת בַּלְעָם הַרְשָׁע מְקַלְלָה לְבָרְכָהּ כֵּן תִּהְפֹּךְ כָּל חַלּוּמוֹתַי
 עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְמוֹצֵה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצַנְנֵנִי: אָמֵן

י"א	Es lasse leuchten — Gott sei uns gnädig und segne uns, er lasse leuchten über uns sein Angesicht, Selah!	יָאֵר. אֱלֹהִים יִחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סֵלָה:
י"ב	Gott — Gott, der Ewige und Unendliche ist allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Guld und Treue.	י"י. י"י. י"י אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת:
כ"א	Sein Angesicht — Wende du dich, Herr, zu mir, und sei mir gnädig; denn arm bin ich und verlassen.	פָּנָיו. פִּנָּה אֵלַי וְחַנְּנֵנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:
אלך	Heber dich — Zu dir, Gott, erhebe ich meine Seele.	אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ י"י נַפְשִׁי אֶשָּׂא:
ויהנך	Und sei dir gnädig! Wie der Knecht das Aug' zu seinem Herrn, wie die Magd das Aug' zu ihrer Herrin, heben wir das Aug' zu Gott empor, bis daß er uns begnadiget.	וַיִּחַנְּךָ. הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שֹׁפְחָה אֵל יָד גְּבֻרָתָהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֵל י"י אֱלֹהֵינוּ עַד שְׂיַחַנְּנוּ: רַב־שֵׁעַ
י"א	Es wende. — Dem wendet sich der Segen Gottes zu, und die Gnade und das Heil von Gott. Du findest Gnade und Wohlwollen in Gottes und der Menschen Argen.	יִשָּׂא. יִשָּׂא בָרְכָה מֵאֵת י"י וַצַּדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: וּמִצָּא חַן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:
י"ב	Gott — Gott, sei uns gnädig, auf dich hoffen wir! Sei du unser Beistand mit jedem Morgen, unser Heil in der Zeit der Noth.	י"י. י"י חַנְּנֵנִי לָךְ קוֹיֵנוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבָקָרִים אַף יִשׁוּעַתְנוּ בְּעֶרְת צָרָה:
כ"א	Sein Angesicht — Verbirg nicht dein Angesicht vor	פָּנָיו. אֵל תִּסְתֵר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי

mir am Tage der Noth,
neige mir zu dein Ohr
am Tage, wenn ich rufe,
und erhöre mich gar bald.

אלך

Du dir — Zu dir hebe
ich mein Aug empor, der
du thronest in dem Him-
mel!

ישם

Und bringe — Sie sollen
bringen den Kindern Is-
raels meinen Namen, und
ich werde sie segnen.

לך

Dir — Dein, Herr, ist
die Größe und die Macht
und die Herrlichkeit und der
Sieg und der Ruhm, sowie
Alles im Himmel und auf
Erden; dein Herr, ist das
Reich und die Erhabenheit,
über Jegliches bist du das
Haupt.

שלו

Den Frieden — Friede!
Friede! den Fernen und
den Nahen, Friede, spricht
Gott, ich heile ihn!

ביום צר לי הטה אלי אזנך
ביום אקרא מהר ענני:

אליה. אליה נשאתי את עיני
הישבי בשמים:

וישם. ושמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם:

לך. לך יי הגדלה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד פי
כל בשמים ובארץ לך יי
הממלכה והמתנשא לכל
לראש:

שלום. שלום שלום לרחוק
ולקרוב אמר יי ורפאתיו:

Beim Schlusse des Priestersegens wird von der Gemeinde dieses gebetet.

יהי Möge es dein Wille sein, all-
mächtiger Gott, Gott meiner Väter,
um deiner heiligen Gnade willen,
die da waltet über uns; um deiner
unendlichen Barmherzigkeit willen,
die sich weit und breit erstreckt
über alles Lebende; um deines
lautern heiligen Namens wil-
len, der so stark und mächtig,
wunderthätig ist in seiner Kraft, den
deine Priester, Aharon und seine
Söhne segnend einst gesprochen über
uns — mir stets nahe zu sein und
gegenwärtig, wo und wann ich dich
anrufe. Höre, Gott, mein Bitten
und Beten, mein Seufzen und Klagen,
wie du Jakob erhöret hast, den
die Schrift genannt den Frommen.
Gib mir und Allen, die meinem
Hause angehören, Brot und Nahrung
Herr in Ueberfluß und nicht in Karg-

יהי רצון לפניך יי אלהי ואלהי
אבותי שתעשרה למען קדשת
חסדיך וגדל רחמיך הפשוטים
ולמען טהרת שמך הגדול הגבור
והנורא בן עשרים ושתים אותיות
היוצאים מהפסיקים של ברכת
פדנים האמורה מפי אהרן ובניו
עם קדושה שתהיה קרוב לי
בקראי לך ותשמע תפילתי גאקתי
ואנקתי תמיד בשם ששמעת
אנקת יעקב תמימה הנקרא איש
תם ותתן לי ולכל נפשות ביתי
מזונותינו ופרנסתנו ברנח ולא

Rechtlichkeit; in Rechtlichkeit und ohne Schuld und Sünde; in Freud' und Ehren, und ohne Schmach und Sorgen; gib es uns aus deiner vollen, offenen Hand, wie du unserm Erzvater Jakob, den die Schrift den Frommen nennt, hast gegeben Brot zur Speise und ein Gewand zur Kleidung! Gib, daß wir Liebe, Wohlwollen und Erbarmen finden, Gott, in deinen Augen, in der Menschen Augen, bei Allen, die uns sehen, auf daß unser Wort Gehör und Beachtung finde, wo wir in deinem Dienste zu reden und zu wirken uns berufen fühlen; wie du Joseph den Gerechten, hast Gnade, Wohlwollen und Erbarmen finden lassen in deinen Augen und in den Augen Aller, die ihn gesehen. Thue Wunder, Herr, an mir, und gib mir stets ein Zeichen deiner Güte und Milde; gib mir Glück und Segen auf allen meinen Wegen; gib mir Einsicht und Verstand, jedes Wort in deiner heiligen Gotteslehre zu fassen und zu halten, es in und nach seinem innersten Sinne und Geiste zu fassen und zu halten; wahre mich vor allen Irrungen und Täuschungen; läutere meine innersten Gedanken, Ansichten und Absichten, auf daß ich stets bereit und willig sei zu deinem Dienste! und gib mir langes Leben (bei meinem Weibe und meinen Kindern) in Heil und Kraft und Frieden! Amen! Selah!

Du bist mächtig und gewaltig, Herr, in den Himmelshöhen, und thronest und waldest da in deiner Kraft und Stärke. Bei dir ist Friede und mit deinem Namen Friede; Verhänge und verheiß' über uns und über dein ganzes Volk Israel Leben, Herr, und Segen und einen dauernden Gottesfrieden. Amen! Selah!

Während der Vorbeter שלום שים sagt, beten die Priester leise:

רבון העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אפה עשה עמנו באשר הבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך ישראל ואח האדמה אשר לנו באשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

בְּצַמְצוּיִם. בְּהִתֵּר וְרֵא בְּאִסּוּר.
בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ
הִרְחַבְהָ כְּשֵׁם שְׁנַתָּה לָהֶם לֶאֱכוֹל
וּבְגָד לְלַבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אֲבִינוּ
הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם וְתַתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה
לְחַן וְלַחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל
רוּאֵינוּ וַיְהִי דְבָרֵי נִשְׁמָעִים
לְעַבּוֹדְתֶךָ כְּשֵׁם שְׁנַתָּה אֶת יוֹסֵף
צַדִּיקְךָ בְּשַׁעֲרֵה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אָבִיו
כְּתָנֶת פָּסִים לְחַן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוּאֵיו וְתַעֲשֶׂה
עִמִּי נִפְלְאוֹת וּנְסִים וְלַמּוֹבָה אוֹת
וְתַצְלִיחֵנִי בְּדַרְכֵי. וְתֵן בְּלִבִּי בִינָה
לְהִבִּין וְלַהֲשִׁיבִיל וְלִקְיָם אֶת כָּל
דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוּדוֹתֶיךָ
וְתַצְלִילֵנִי מִשְׁגִּיאֹת וּתְטַהֵר רַעֲיוֹנֵי
וּלְבִי לְעַבּוֹדְתֶךָ וְתֹאמִיד יְמֵי (וַיְמִי
אָבִי וְאִמִּי) (וַיְמִי אִשְׁתִּי וּבְנֵי
וּבָנוֹתֵי) בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֵלָה:

ויכוין לסיים עכ הכהנים כדי שיענו הסכל חמן.
אדיר בפרום שוכן בגבורה.
אפה שלום ושמך שלום. יהי רצון
שתשים עלינו ועל כל-עמך בית
ישראל חיים וברכה למשמרת
שלום:

סכסכים יזכרו זנעילת ונעליהם שלל יגעו צם צידם. ולס נגעו ימזרו ליסול ידיהם.
שׁים שְׁלוֹם מוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
עֲמִידָה. בְּרַכְנוּ אֲבוֹנוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
חַוֵּת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְשׁוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָה:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה שׁוֹבָה נִזְכָּר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם:

Wie es steht geschrieben:
„Durch mich mehren sich deine Tage,
und vervielfältigen sich die Jahre dei-
nes Lebens.“ Zu einem glücklichen
Leben schreibe uns ein! Ins
Buch des Lebens schreibe uns ein!
Wie geschrieben steht: „Ihr, die ihr
anhänget Gott dem Herrn, ihr lebet
Alle — heute!“

וְנֹאמַר כִּי כִי יִרְבוּ יָמֶיךָ וַיִּזְסִיפוּ
לְךָ שָׁנֹת חַיִּים. לְחַיִּים טוֹבִים
תִּכְתְּבֵנוּ: אֱלֹהִים חַיִּים כְּתִבְנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. כְּפִתּוּב וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בְּיי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלַכֶּם
הַיּוֹם:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

Heute stärke uns! **אמן** הַיּוֹם תְּאַמְצֵנוּ:

Heute segne uns! **אמן** הַיּוֹם תְּבָרַכְנוּ:

Heute mache uns groß! **אמן** הַיּוֹם תַּגְדֵּלְנוּ:

Heute bedenke uns zum Guten! **אמן** הַיּוֹם תִּדְרֹשְׁנוּ לְטוֹבָה:

Heute höre du unser Rufen! **אמן** הַיּוֹם תִּשְׁמַע שׁוֹעֵתֵנוּ:

Heute empfange in Wohlwollen und Erbarmen unser Gebet! **אמן** הַיּוֹם תִּקַּבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

Heute stütze uns mit deinem Heil, mit deiner sie-
genden Kraft! **אמן** הַיּוֹם תִּתְמַכְנוּ בִּימִין צַדִּיקָה:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

Führe uns froh und freudig, Herr, in deinen heiligen Tempel; wie geschrieben steht: „Ich bringe sie auf meinen heiligen Berg, nehme sie in Freuden auf in den Tempel meiner Andacht, ihre Brand- und Freuden-Opfer in Gnaden auf, auf meinen heiligen Altar; denn mein Haus soll genannt werden ein Haus der Andacht für alle Völker!“ und so heißt es: „Gott hat uns geboten, daß wir halten alle diese Satzungen und fürchten Gott den Herrn, auf daß es uns wohlgehe alle Tage, und wir am Leben bleiben und es uns stets ergehe wie heute!“ Und heißt da: „Das soll unsere Rechtfertigung sein, wo wir beobachten und halten alle Gebote vor Gott dem Herrn, wie er es uns geboten hat.“ So komme Heil und Segen, Leben und Erbarmen, Friede über uns und ganz Israel! Gelobt seist du Gott, der den Frieden schaffet.

Gemeinde und Vorb.
 שְׂשִׁים וְשִׁמְחִים בְּבָנִין שְׁלָם.
 כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְהִבִּיאֹתִים
 אֶל הַר קְדְשִׁי. וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית
 תְּפִלָּתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן
 עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה
 יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים: וְנֹאמַר וַיְצַוֵּנוּ
 יי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
 לִירְאָה אֶת יי אֱלֹהֵינוּ לְמוֹצַיִם
 כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כִּהְיוֹם הַזֶּה.
 וְנֹאמַר וַיְצַדֵּקָהּ תְּהִיָּה לָנוּ כִּי
 נִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה
 הַזֹּאת לִפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר
 צִוֵּנוּ: וַיְצַדֵּקָהּ וּבְרָכָה וְרַחֲמִים
 וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יְהִי לָנוּ וּלְכָל
 יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם: *der Vorbeter schließt:*
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

הסוף לומר קדיש שלם.

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּאֱדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ:
 מִי כְּאֱלֹהֵינוּ. מִי כְּאֱדוֹנֵינוּ. מִי כְּמַלְכֵנוּ. מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נִזְדָּה
 לְאֱלֹהֵינוּ. נִזְדָּה לְאֱדוֹנֵינוּ. נִזְדָּה לְמַלְכֵנוּ. נִזְדָּה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֱדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
 אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֱדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ. אַתָּה
 הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהַקָּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
 קַמְוֹרַת הַפְּסָמִים:

פְּטוּם הַקָּטִירוֹת הַצָּרִי וְהַצָּפוֹן הַתְּלַבְּנָה וְהַלְבוֹנָה מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים
 מָנָה. מִי וְקִצִּיעָה שְׁבַלְתַּת גִּרְדָּה וְכִרְפוֹם מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
 הַקִּטְמֵ שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תְּשָׁעָה: בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה תְּשָׁעָה

קבין: יין קפריסין סאין תלתא. וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין. מביא חמר הנריין עתיק. מלח סדומית רבע תקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת תירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסקלה. אם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנזטף מעצי הקטף: בדיית פרשינה ששפין בה את הצפרן. כדי שתהא נאה: יין קפריסין ששורין בו את הצפרן. כדי שתהא עזה: וחלא מי רגלים יסין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון היו אומרים. ליי הארץ ומלוואה תכל וישבי בה: בשני היו אומרים. גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי היו אומרים. אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט: ברביעי היו אומרים. אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי היו אומרים. הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב. בששי היו אומרים. יי מלך גאות לבש לבש יי עזו התאזר אף תבון תכל כל תפוט: בשבת היו אומרים. מזמור שיר ליום השבת. מזמור שיר לעתיד לבא. ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם: שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בזניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגווי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל המונם: נאנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים. מפעל ושכינת עזו בנבנהי מרומים הוא אלהינו אין עוד: אמת מלכנו אפס זולתו בכתוב בתורתו ויבעת היום והשבת אל. לבקך פי יי הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך לתעביר גלולים. מן הארץ והאלילים פרות יפרתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשך יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יבירו וידעו כל יושבי תבל. פי

לך תִּכְרַע כָּל־פְּרֵךְ הַשֹּׁכֵעַ כָּל לְשׁוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוּלוּ. וְלִכְבוֹד
 שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנֶה. וְיִקְבְּלוּ כָּלֶם וְאֵת עוֹל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם
 וָעֶד. כִּי הַמְּלֻכּוֹת שֶׁלְּךָ חַיָּא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּפִתּוּב בְּתוֹרָתְךָ יי
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי
 אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד: קְרִישׁ יְתוּם. שִׁיר הַיְחוד. מוֹמֵר שֶׁל יוֹם. אֲרוֹן עוֹלָם.

ונוסגים לתקוע שלשים קולות מייסו חינון מעכצנת סהרי ככר ילאו י"ס, וי"ע טנוסגים להסלים
 מלכ קולות.

מזמורים

Am Sonntag sagt man:

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

Dann oben im Morgengebet Seite 84.

Am Dienstag:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

סב מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל. בקרב אלהים ישפט: עד-מתי
 תשפטו עול. ופני רשעים תשאו סלה: שפטו-דל ויתום, עני ורש הצדיקו:
 פלטו-דל ואביון. מיד רשעים הצילו: לא וידעו. ולא יבינו בחשכה יתהלכו. ימושו
 כל-מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם, ובני עליון כלכם: אכן כאדם תמותון.
 וכאחד השרים תפולו: קומה אלהים שפטה הארץ. כי-אתה תנחל בכל הגוים:

Am Mittwoch

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

עד אל נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ. השב גמול על
 גאים: עד מתי רשעים יי. עד מתי רשעים יעלוזו: יפיעו ידברו עתק. יהאפרו
 כל-פועלי און: עמך יי ידבאו ונחלתה יענו: אלמנה וגר יהרוגו. ויתומים ירצחו:
 ויאמרו לא יראה יה. ולא יבין אלהי יעקב: בינו בוערים בעם. וכסילים מתי
 תשכילו: הנטע און הלא ישמע. אם-יוצר עין הלא יביט: היסר גוי הלא
 יוכיח. המלמד אדם דעת: יי יודע מחשבות אדם. כי המה הבל: אשרי הנבר
 אשר תיפרנו יה. ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע. עד יברה לרשע
 שחת: כי לא ישוש יי עמו ונחלתו לא יעזוב: כי עד צדק ישוב משפט
 ואחריו כל-ישרי לב: מי-יקים לי עם-מרעים, מי-יתיצב לי עם-פועלי און:
 לולי יי עזרתה לי, במעט שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי. חסדך יי
 יסעדני: ברב שרעפי בקרבי. תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך כפא הוות. יצר
 עמל עלי חוק: גוהו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יי לי למשגב ואלהי

מוסף ליום ב' דר"ה

לצור מחסי: וישב עליהם ואת-אונם וברעתם יצמיתם. יצמיתם יי אלהינו:
לכו נרננה ליי. נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה. בזמירות נריע
לו: פי אל גדול יי. ומלך גדול על-כל-אלהים:

Am Freitag

היום יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
ען יי מלך גאות לבש. לבש יי עוז התאזר אף-תפוז תבל כל-תמוט:
נכון בסאף מאז מעולם אפה: נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם ישאו
נהרות דבקים: מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר פפרום יי: עדתיה
נאמנו מאד לביתה נאנה קדש יי לארץ ימים:

In einigen Gemeinden wird nach dem Muzor של יום מוזור auch dieser Muzor gefagt.

סא למנצח על-הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עזנו. הריעו לאלהי יעקב.
שאו-זמרה ותנו-חף. כנור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר. בפסה ליום
חגנו: פי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב: עדות ו ביהוסף שמו בצאתו
על ארץ מצרים. שפת לא-ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו. בפיו מהוד
תעבדנה: בצרה קראת ואחלצה אענה בסתר רעם. אכחנה ו עלמי מריבה
סלה: שמע עמי ואעידה בך. ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר. ולא
תשתחוה לאל גבר: אנכי ו יי אלהיך הפעלה מארץ מצרים. הרחב-פיה
נאמלאהו: ולא שמע עמי לקולי. וישראל לא-אבה לי: ואשלחהו בשרירות
לבם. ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי. ישראל בדרכי יתלכו: כמעט
אויביהם אכניע. ועל צריהם אשיב ידי: משנאי יי יבחשו-לו. ויהי עתם
לעולם: ויאכילהו מחלב חטה. ומצור דבש אשביעך:

כו לדוד יי אורי וישעי מפי אירא. יי מעוז חיי מפי אפחד: בקרב עלי
מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי. הטה בשלו ונפלו: אם תחנה עלי
מחנה לא ירא לבי אם תקום עלי מלחמה. בזאת אני בוטח: אחת שאלתי
מאת יי אותה אבקש שבתתי בבית יי כל ימי חיי. לחזות בננעם יי ולבקר
בהיכלו: פי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו. בצור ירוממני:
ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה. אשירה
ואזמרה ליי: שמע יי קולי אקרא ותנני וענני: לה אמר לבי בקשו פני. את
פניה יי אבקש: אל תסתר פניה ממני אל תט באף עבדה עזרתי חיי. אל
הפשיני ואל תעזבני אלהי ישעי: פי אבי ואמי עזבוני. ויי ואספני: חרני יי
דרךך ונחני באורח מישור. למען שורדי: אל תתנני בגנפש צרי. פי קמו בי
עדי שקר ויפח חמם: לולי האמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים: קנה אל יי
חוק ויאמן לכה. וקנה אל יי:

